75STE JAARGANG No. 9698 DINSDAG 21 AUGUSTUS 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

NIEUW ARBEIDSCONTRACT

Lago en L.E.C. komen tot een overeenkomst

Shift-uren verminderd met behoud van loon

Ontslag van honderd arbeiders voorkomen

Lago. — De onderhandelingen over een nieuw arbeidscontract van de Lago Oil & Transport Company, Ltd., die zeven weken in beslag genomen hebben, eindigden in de vroege ochtend van zondag 19 augustus toen de Lago Employee Council en de directie overeenstemming bereikten over een lange reeks voorwaarden, die de kiezers van de LEC aangaan. De belangrijkste punten van het contract werden tegelijkertijd aan de supervisors en de district representatives op maandagmiddag bekend gemaakt, terwijl de verschillende bijzonderheden aan het eind van de dag aan de werknemers werden doorgegeven.

Het merendeel van de veranderingen treden op 1 september in werking, terwijl andere bepalingen pas 1 oktober 1956 of 1 januari 1957 van kracht zullen worden.

Een van de belangrijkste veranderingen is wel, dat het aantal werkuren voor de shift-werkers van 48 tot 45 of 44,8 wordt teruggebracht met het volle behoud van verdiensten en met inbegrip van een extra betaling van 22 cent voor shift-werk; kleine loonsveranderingen in de overeenkomstige uurlonen van de werknemers, die niet shift werken en in de maandlonen van de zg. Private Payroll teneinde de basislonen van gelijkwaardige banen in evenwicht te houden; en voor de banen met een vast salaris betaling van een diensttoelage van drie tot vijf cent per uur voor verworven dienstjaren over perioden van vijf jaar in dezelfde baan.

Gunstige veranderingen werden op andere gebieden aangebracht zoals o.a. betreffende de ziekteuitkeringen, de betalingsregeling op feestdagen, vacantieregelingen, overtime, de z.g. lay-off-toelagen. Verder werd er overeenstemming bereikt over nieuwe loontarieven voor een groep specifieke banen, en over het vaststellen van bepaalde verhogingen voor waarnemingen en promoties. Bovendien werd er over een aantal verbeteringen in de arbeidsvoorwaarden onderhandeld.

Betekenisvolle onderwerpen, die doordoor de directie in studie genomen zullen worden, omvatten middelen ter verbetering van de pensioenregeling door deelname van de werknemers, het opstellen van een beurzensysteem voor Lago-werknemers en een soort restauratie in het bedrijf, zodat de werknemers een warme maaltijd kunnen kopen.

De grootste verandering — de vermindering van het aantal shift-uren — voorkomt het ontslag aan honderd werkers van het Process Department, die overcompleet zouden worden als de 48-urige werkweek gehandhaafd zou zijn. Tegelijkertijd zullen nieuwe werkmogelijkheden in andere afdelingen met het shift-systeem het gevolg zijn.

Nieuw voor dit contract is, dat het een z.g. „closed-end"-clausule heeft en niet meer een „open-end"-overeenkomst is, die voor een onbepaalde tijd gesloten wordt zoals het voorgaande contract. Het contract zal tot 1 maart 1958 van kracht zijn met dien verstande, dat over de lonen op 1 maart 1957 weer gesproken kan worden in het licht van de dan heersende omstandigheden.

Rotterdam. — De tentoonstelling van Rembrandt's schilderijen en etsen in museum Boymans heeft gedurende de eerste week dat zij open was (van 8 tot 15 augustus) reeds 23.000 bezoekers getrokken.

Vijf jaar gevangenisstraf plus ontzetting uit passief kiesrecht geeist tegen Statenlid Gerharts

Willemstad. — Hedenochtend heeft het O.M. tegen het Statenlid L.D. Gerharts, die terecht staat wegens het plegen van een zedendilict een straf geëist van 5 jaar gevangenis met aftrek van de tijd in preventieve hechtenis doorgebracht, en ontzetting uit het passief kiesrecht voor het leven.

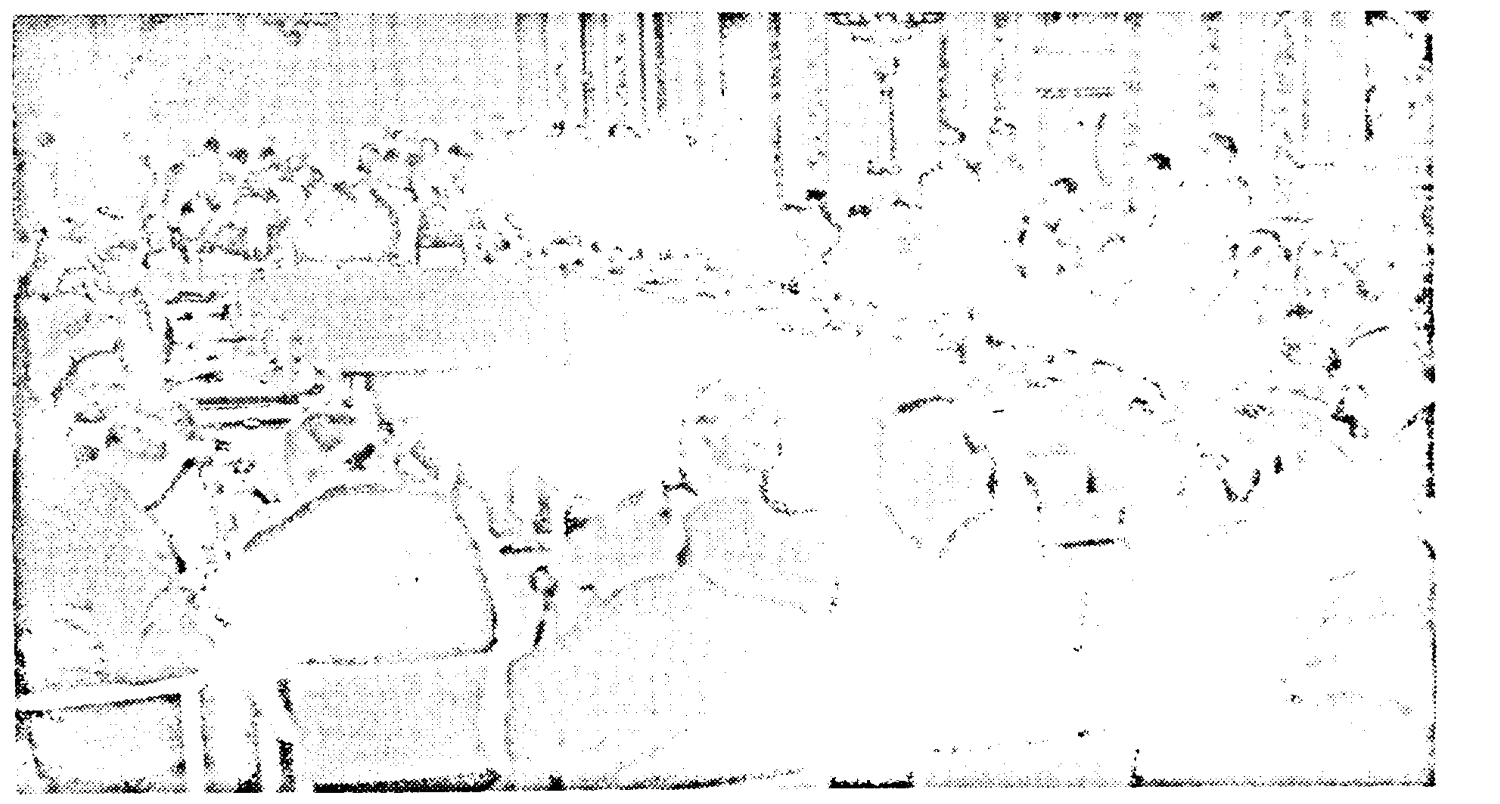
Prof. Lieftinck ontvangt burgemeesters van Eindhoven en Rotterdam

's-Gravenhage. — De informateur, Prof. Lieftinck, ontving gisteren behalve mr. van Walsum, burgemeester van Rotterdam, ook nog Prof. Dr. J Zijlstra, ir. C. Staf, mr. H.A.M.T Kolfschoten, burgemeester van Eindhoven en J.G. Suurhof. Hij bracht voorts op het Huis ten Bosch een tussentijds rapport uit aan H.M. de Koningin.

Nadat gisteren met een duur van 66 dagen de kabinetscrisis in Nederland een na-oorlogs record heeft gevestigd (in lengte slechts geslagen door twee crisissen vóór de oorlog), hebben de bladen koppen als "Grote moeilijkheden voor Lieftinck' (Telegraaf) en positiever "Christelijke partijen tegen voortzetting van poging van Liefinck" (Trouw). Later op de morgen werd de volgende mededeling gedaan:

De informateur stelt er prijs op de achtergrond te verduidelijken, waartegen de jongste ontwikkeling der kabinetsformatie zich afspeelt. De onmogelijkheid om de fracties van de daarmee samenhangende factoren gevolge van het tijdsverloop en de P. v.d. A. en de K.V.P. voldoende tot overeenstemming te brengen, was niet de enige omstandigheid, die in de weg

(Vervolg naar pag. 2)

De Internationale conferentie over de Suez-kanaal kwestie te Londen is onlangs geopend. Op de foto een overzicht van de conferentiezaal. Rechts in het midden de Nederlandse gedelegeerde Mr. J. M. A. H. Luns.

Geamendeerd Amerikaans plan voor het Suezkanaal

VRIJE doorvaart moet gewaarborgd zijn

London. — Een geamendeerd Amerikaans plan voor het Suez kanaal is gisteravond te Londen bekend gemaakt. Dit houdt onder anderen in dat vrije doorvaart door het kanaal gewaarborgd moet zijn. Het kanaal moet in een goeden staat gehouden worden en het moet los staan van de politiek van welk land ook. De souvereiniteit van Egypte moet worden geëerbiedigd. Egypte moet voorts een billijke vergoeding ontvangen en de Kanaal Maatschappij moet schadeloos worden gesteld. De tol — de doorvaartgelden — moet zo laag mogelijk zijn. Behalve een vergoeding aan Egypte mag er geen winst worden gemaakt.

Bovendien moet er een commissie van arbitrage komen om eventuele meningsverschillen op te lossen.

Op de schending van een te sluiten conventie inzake de samenwerking tussen Egypte en andere belanghebbende landen moeten doeltreffende sancties worden gesteld. Voor de functionering, het onderhoud en de ontwikkeling moet de Raad voor het Suezkanaal verantwoordelijk zijn.

Indien Egypte dit Amerikaanse plan aanvaardbaar acht zal het verzocht worden in onderhandeling te treden met de landen, die achter dit plan staan. Is het daartoe niet bereid — aldus John Foster Dulles — dan is er naar mijn inzicht een nieuwe toestand ontstaan, die door onze regeringen zal moeten worden bestudeerd.

Hoewel de amendementen op het Westerse plan voor het Suez kanaal in vele opzichten tegemoet kwamen aan de inzichten van de Afrikaans-Aziatische landen, heeft Pakistan toch nog nieuwe voorstellen ingediend. De Pakistaanse minister van buitenlandse zaken zal vermoedelijk hedenmiddag spreken en dan de voorstellen nader toelichten.

Een woordvoeder van de delegatie van Abbessinie zeide, dat de voorstellen het Amerikaanse plan en het plan van India nader tot elkaar brengt en vermoedelijk de voorstellen voor Egypte meer aanvaardbaar zal maken.

In Egyptische kringen is critiek vernomen op het geamendeerde Amerikaans plan en gezegd, dat een internationale controle in welke vorm ook niet geaccepteerd zal worden. Men weigerde in deze kringen comentaar op de plannen zoals door Menon ontvouwd.

De Spaanse minister van buitenlandse zaken is vanmorgen uit Londen naar Madrid vertrokken. Zijn vertegenwoordiger zal vermoedelijk in de loop van vandaag Spaanse voorstellen aan de conferentie voorleggen. Deze komen er vermoedelijk op neer, dat internationale vertegenwoordigers zitting zullen hebben in een Egyptische raad van directeuren van het kanaal.

Gisteren is de Suezconferentie ruim twee uur bijeen geweest en zal heden opnieuw vergaderen.

De Indische afgevaardigde Krisjna Menon hield een rede van meer dan een uur om zijn plan van vijf punten voor een regeling van het Suez-dispuut toe te lichten. Menon waarschuwde voor de gevolgen van een gewapend conflict, dat naar aanleiding van het geschil zou kunnen ontstaan.

Het Indische plan ter oplossing van het Suezprobleem luidt:

1) herziening van de conventie van 1888. Opneming van bepalingen daarin, die een billijke tolheffing, goed onderhoud van het Kanaal en vrij gebruik door alle landen waarborgen.

2) Overweging van alle maatregelen, ook een conferentie der ondertekenaars van de conventie van 1888 en alle landen, die het kanaal gebruiken, die dienstig kunnen zijn voor het bereiken van het in het eerste punt gestelde doel.

3) Er moet aandacht worden geschonken (zonder af te doen aan de Egyptische eigendom en bedrijfsleiding) aan samenwerking tussen de internationale belangen, die het kanaal gebruiken, en „de Egyptische kanaalmaatschappij.

4) Oprichting van een adviserend orgaan van de gebruikers.

5) Egypte zendt jaarverslagen van de „Egyptische kanaalmaatschappij" aan de Verenigde Naties.

Interview met Juan Pablo Giménez, President Lara Vis Club

(Van onze redakteur)

Tucacas, Estado Falcon, Venezuela. — Tijdens het bezoek van de Curaçaose delegatie aan Tucacas, in de Estado Falcon te Venezuela, waar het Tweede Nationale (geklassificeerde) Vistournooi werd gehouden, georganiseerd door de Club de Pesca del Estado Lara, heeft onze redakteur, die de reis naar Venezuela heeft meegemaakt een kort gesprek gehad met President Juan Pablo Giménez, van de Club de Pesca van de Staat Lara.

De heer Giménez is een van de belangrijke zakenlieden van Barquisimetro, Lara, waar hij o.a. het agentschap van General Motors heeft. Reeds twee jaar is hij President van de Visclub, die van hem veel steun mocht ontvangen, zowel materiële als daadwerkelijke steun.

Juan Pablo Giménez, President van de Club de Pesca Lara.

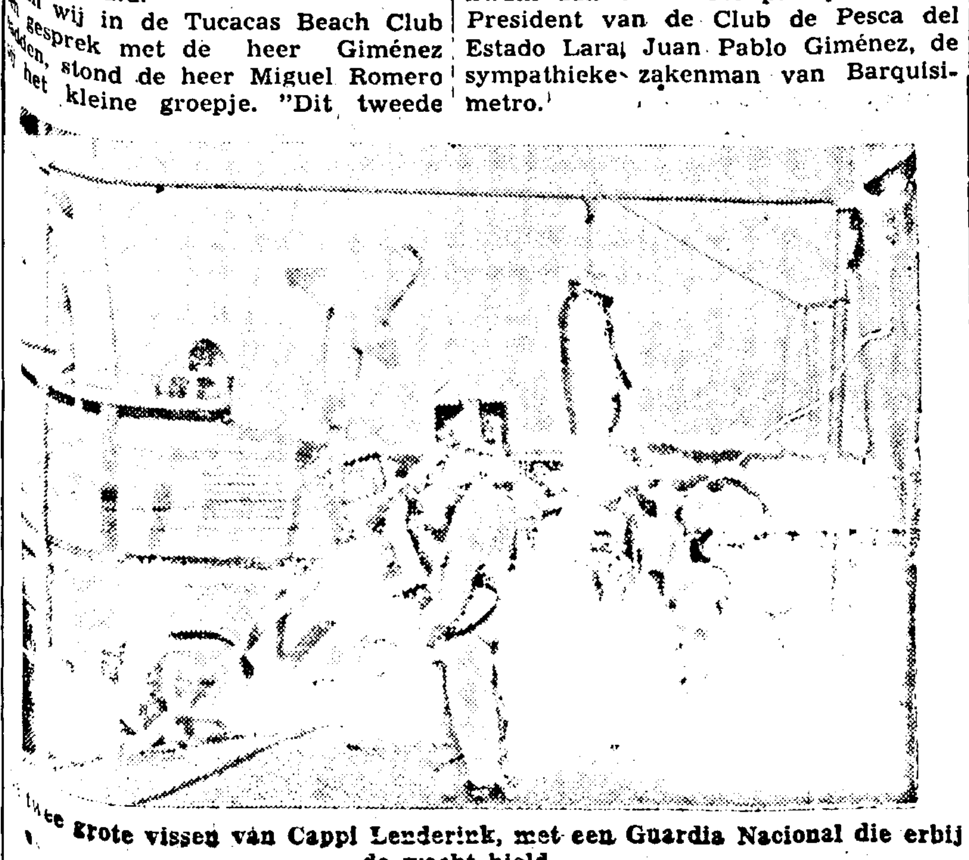
Het is dan ook geen wonder dat de leden van de Visclub van de Staat Lara trots op hem zijn en verheugd zijn met het feit dat deze man hun president is.

Tijdens ons verblijf in Tucacas hebben wij de heer Giménez leren kennen als een goed organisator die alles in het werk heeft gesteld om het zijn gasten naar de zin te maken. Daarbij waren de twee gebroeders Miguel en Juan Romero, eveneens bestuursleden van genoemde club, hem een grote steun. Om ditd rietal heeft alles zo'n beetje gedraaid.

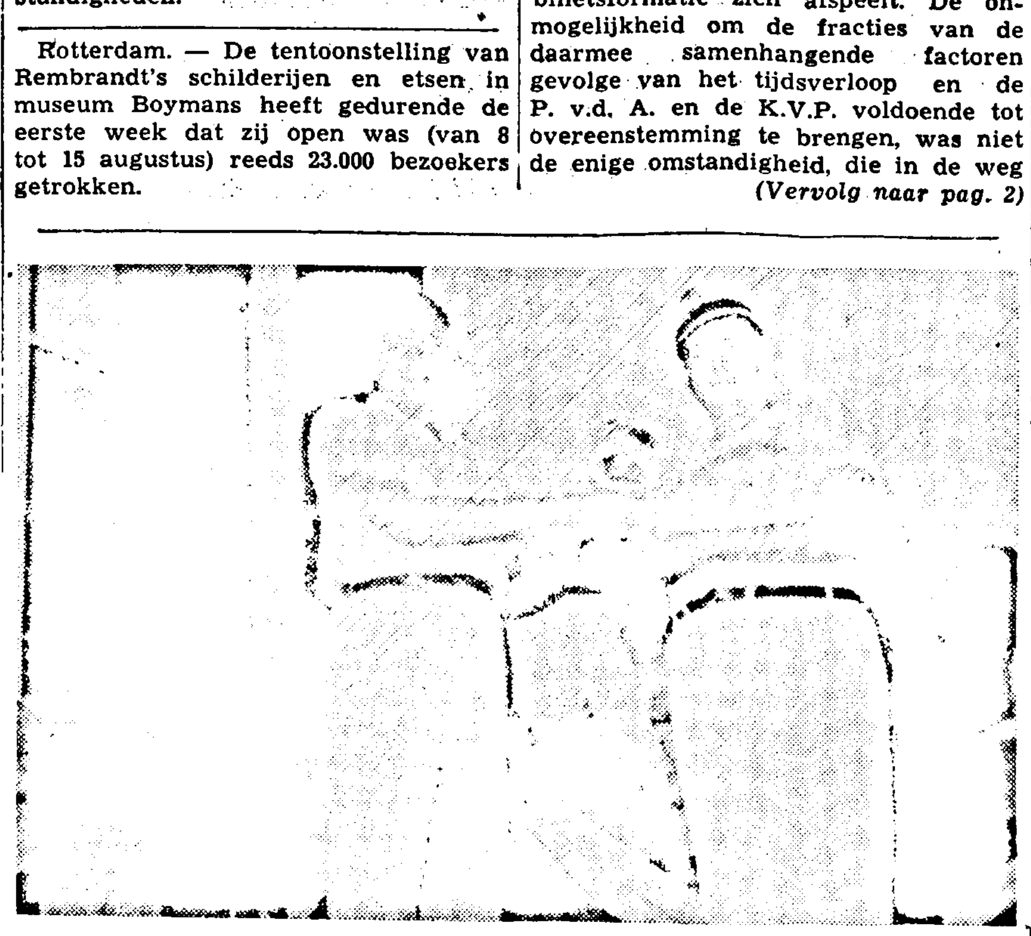
Toen wij in de Tucacas Beach Club een gesprek met de heer Giménez hadden, stond de heer Miguel Romero bij het kleine groepje. "Dit tweede nationale vistournooi in Tucacas is slechts nog maar een begin", vertelde ons de heer Giménez. "Het volgend jaar hopen wij de opzet nog veel groter te maken. Misschien kunnen wij dan ook Aruba en Bonaire vragen een afvaardiging te sturen", zo vertelde de heer Giménez enthousiast. Terwijl hij ons een heerlijk glas koud Polar bier ("La cerveza popular") aanbood, ging hij verder; "De behuizing hopen wij het komend jaar groter en beter te maken. Het vorige eerste nationale vistournooi vond plaats in december 1955. Het was een enorm succes zodat wij het tweede tournooi reeds in augustus deden plaatsvinden". De heer Giménez vertelde verder dat de club nu reeds 70 leden telt. "Wij begonnen met 20 leden. De club ontvangt dagelijks verzoeken tot lidmaatschap".

De organisatie voor het Vistournooi vereist heel wat en de heer Giménez dankte dan ook de omstandigheid dat de beide gebroeders Romero in het bestuur zitten, want deze hebben veel werk verzet. Verder was de zakenman verheugt dat Curaçao was gekomen. Dit jaar heeft het bestuur weer heel wat ervaring opgedaan, een ervaring waarvan men het volgend jaar de vruchten hoopt te plukken.

Het beroemde vijftal "Los Juancheros", een groepje artisten op muzikaal gebied die de echte Venezolaanse muziek brengen, begon nu weer te spelen in de club onder auspicien van Cerveza Polar, waardoor een einde kwam aan ons korte praatje met de President van de Club de Pesca del Estado Lara, Juan Pablo Giménez, de sympathieke zakenman van Barquisimetro.

Twee grote vissen van Cappi Lenderink, met een Guardia Nacional die erbij de wacht hield.

Gezaghebber Gorsira overhandigt de heer Juan Pablo Giménez, President van de Club de Pesca del Estado Lara de trophee van de Curaçaose Jacht Club, in het theater te Tucacas.

In TUCACAS spreken en verstaan de mensen papiements

Curacaose „vissers" halen vriendschapsbanden met Venezuela nauwer aan

Van onze redakteur

Tucacas, Venezuela. — Dat er werkelijk vriendschapsbanden bestaan tussen de Nederlandse Antillen en Venezuela, heeft het vistoernooi van de Club de Pesca del Estado Lara, dat dit weekend te Tucacas plaats vond, en waaraan voor het eerst een Curacaose delegatie deelnam, bewezen. De wijze waarop de Curacaoenaars, met Gezaghebber Gorsira aan het hoofd, bij onze Zuiderburen zijn ontvangen, heeft opnieuw geen enkele twijfel gelaten omtrent de grote genegenheid die men ons ginds toedraagt. De vissers van de „Compa Nanzi" en de andere scheepjes waren ware goodwill-ambassadeurs en zij hebben er toe bijgedragen, dat men ginds weer meer over ons spreekt. Meer en met meer begrip.

Een onzer redacteuren, die de reis naar Tucacas meemaakte, doet hiervan het volgende relaas.

Op uitnodiging van de Club de Pesca del Estado Lara vertrokken jl. woensdagmiddag zeven boten van Curaçao, Caracasbaai, met bestemming Tucacas, Venezuela, om daar deel te nemen aan de Tweede Jaarlijkse Nationale Viswedstrijden, welke door de Club de Pesca del Estado Lara worden georganiseerd. Voor het eerst had men Curaçao uitgenodigd om deel te nemen aan dit concours, dat het vorig jaar, dank zij het harde werken van de organisatoren, ook een groot succes is geworden.

Dat Curaçao is uitgenodigd om met een aantal boten over te komen en mee te dingen naar de prachtige prijzen die beschikbaar zijn gesteld, is een bewijs van de vriendschap en van de sympathie die de Venezolanen voor ons eiland hebben.

Convooi vaart uit

Omstreeks half vier voeren uit de haven van Willemstad de „Compa Nanzi" van Havenmeester Cadieres, met aan boord Gezaghebber Gorsira, de leider van de Curaçaose delegatie, en Gedeputeerde Rudy Beaujon. Achter de „Compa Nanzi" voer de „Viking" van de heer Ruben Yrausquin met als kapitein Oswin Helmeier. Tevens bevond zich onze redacteur aan boord.

De heer Ruben Yrausquin was wegens zaken verhinderd de reis mee te maken.

De twee motorboten voeren naar Caracasbaai waar de „Mike", een 24 feets speedbootje, kapitein F. A. Elias, de „Ark" van Cappi Lenderink, de „Lady Bay" van de heer P. C. Gorsira, een zeilboot met buitenboordmotor, de grote „Kevin" van de heer Harry Galmeier en de „Cariño", een motorsloep, van de heer Louis Sprock, zich bij de twee scheepjes voegden. In convooi voeren de nietige bootjes langs de kust naar het zuiden om vervolgens koers te zetten naar Tucacas.

De „Lady Bay" kreeg jammer genoeg kort na het vertrek last met de motor. De eerste keer gelukte het het euvel te verhelpen doch ter hoogte van Nieuwpoort werden de inzittenden gedwongen om, zeilende, terug te keren. Dat dit gebeuren even een domper op het enthousiasme van de ongeveer 40 deelnemers aan het visconcours zette, is begrijpelijk.

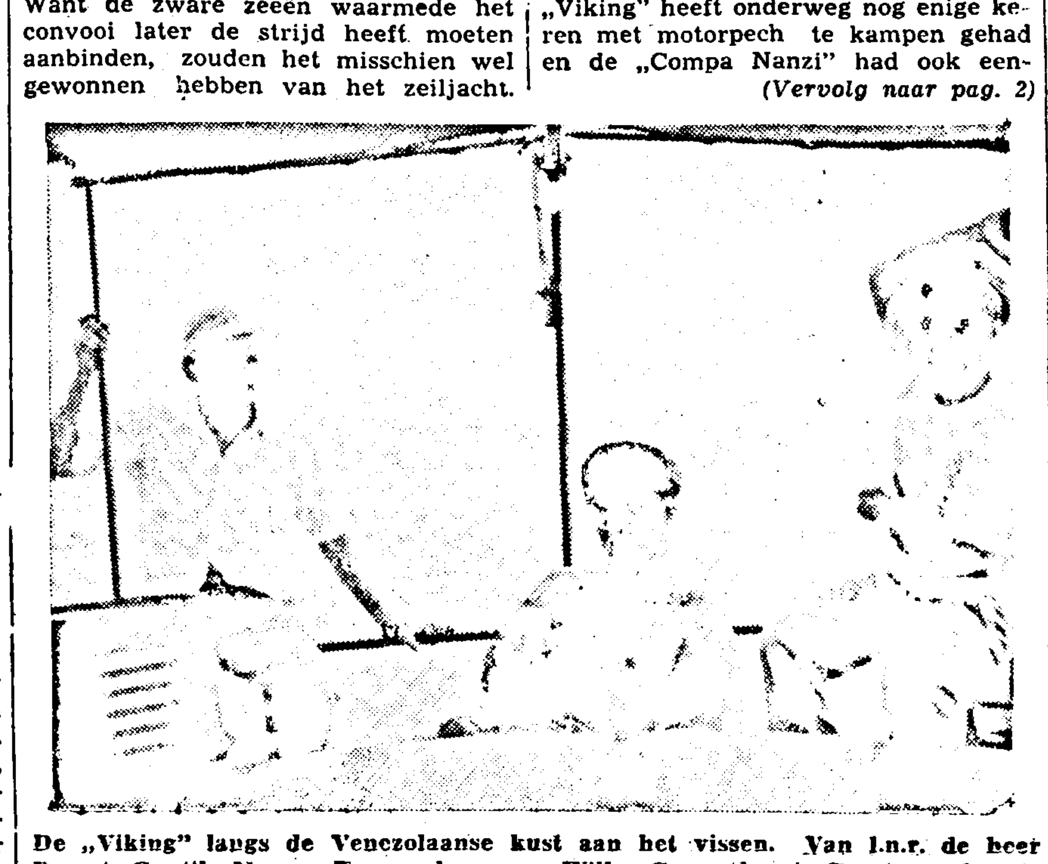
Doch achteraf werd de omstandigheid dat de motorpech zo dicht bij Curaçao optrad, gelukkig genoemd. Want de zware zeeën waarmede het convooi later de strijd heeft moeten aanbinden, zouden het misschien wel gewonnen hebben van het zeiljacht.

Nauwelijks enkele mijlen van de Curaçaose kust gekomen, begon de Caraibische Zee zware golven op het convooi los te laten.

Ter hoogte van Klein Curaçao hielp de Pasaat ook nog een handje mee en werd de windsterkte 42 mijl p. h. De gehele nacht werd in grote spanning doorgebracht. Bij dit weer was het helemaal geen schande zeeziek te worden en menigeen van het groepje, dat de 16½-urige reis naar Venezuela maakte heeft de vissen moeten voeren!

In de vroege morgen van donderdag kwam het convooi in een kalmere zee en ietwat rustiger werd het laatste gedeelte van de reis afgelegd. De „Viking" heeft onderweg nog enige keren met motorpech te kampen gehad en de „Compa Nanzi" had ook een-

(Vervolg naar pag. 2)

De „Viking" langs de Venezolaanse kust aan het vissen. Van l.n.r. de heer Perret Gentil, Noppy Trappenberg en Willy Gravenhorst. De twee laatstgenoemden hebben een lijn in de hand.

Club de Pesca del Estâdo Lara

(Van onze redakteur)

Tucacas, Estado Falcon, Venezuela. — De Club de Pesca del Estado Lara werd ongeveer twee jaar geleden opgericht. Men begon met een ledenaantal van twintig doch dit is thans uitgegroeid tot zeventig leden, met tien boten. President van de club is de miljonair Juan Pablo Giménez R., een der belangrijke zakenlieden van Lara, en dealer van General Motors in Barquisimetro. In de Estado Lara heeft men geen visgronden behalve in enkele riviertjes. Vissen doen de leden dan ook in Tucacas, een klein vissersplaatsje in de Staat Falcon, een 300 kilometer van Barquisimetro. Via de Carretera Panamericana, de Panamerican Highway, die van Caracas dwars door Venezuela naar Colombia loopt, bereiken de leden van de Club de Pesca het plaatsje Moron vanwaar het 40 kilometer rijden is naar Tucacas, over een behoorlijke weg met tientallen bruggen over kleine rivieren. In december van het vorig jaar heeft de Club de Pesca van de Staat Lara voor het eerst een nationaal geklassificeerd vistournooi georganiseerd hetwelk zo'n succes bleek dat men het dit jaar reeds in augustus heeft gehouden. De maand augustus echter is gebleken niet zo'n goede vismaand te zijn als december en de vangst was dit jaar dan ook aanzienlijk minder. Het toernooi is er echter niet minder om geslaagd. De bestuurderen van de Club hebben hard gewerkt en dit tournooi, waaraan dit jaar voor het eerst ook een delegatie van Curaçao deelnam, heeft er zeker toe bijgedragen, dat de naam van de club naar buiten werd uitgedragen.

De directiva van de Club bestaat uit de heren Juan Pablo Giménez R.(President), Miguel Romero, Secretario general, Rrank Taylor, secretario-propaganda en Juan Romero, secretario-finanzas.

De visresultaten van de Curacaose deelnemers aan de Segundo Clasico Nacional de Pesca

(Van onze redakteur)

Tucacas, Estado Falcon, Venezuela. — De resultaten van het Curaçaose groepje vissers in Tucacas, Venezuela, zijn, evenals trouwens van de andere, Venezolaanse deelnemers, niet bizonder goed, hoewel niet slecht te noemen. De „Viking" met Kapitein Oswin Helmeier heeft de eerste dag reeds met motorpech te kampen gehad en moest tijdens het vissen een rustige ligplaats kiezen in een baai van een der vele kleine eilandjes langs de Venezolaanse kust. Met de harpoen werden toen wat vissen gevangen, acht stuks in totaal, doch aangezien de deelnemers op de „Viking" niet op de hoogte waren van het feit dat ook met de harpoen geschoten vissen mochten worden ingeleverd, maakten de opvarenden van de „Viking" aan het strand van de kleine baai een heerlijk bord soep van de geschoten vissen.

De tweede dag bleef de "Viking" wegens motorreparatie binnen terwijl deze boot op de derde dag, nadat (wegens de muskieten) de nacht op de rivier was doorgebracht, vastliep op een zandbank en tot de middag moest wachten, totdat Cappi Lendering met de "Ark" binnenkwam om de arme "Viking" las te trekken.

De "Ark" ving de eerste dag 1 dorado van 5 1/2 kilo 1 cotorra van 1 1/2 kilo. De tweede dag bleek Cappi beter visgrond te hebben ontdekt en bracht hij 5 dorado's binnen totaal wegende 12,750 kilo en een rog van 43 kilo. Voor deze rog ontving Cappi later een beker). De derde dag was ook goed, want toen bracht de "Ark" een haai van 16 kilo binnen. Verder een merito van 9 kilo en 4 pargo's van totaal 24,250 kilo.

De "Mike", het kleinste motorscheepje van de Curaçaose delegatie met kapitein F. A. Elias, bracht de eerste dag een picua binnen van 4 1/2 kilo, de tweede dag 2 picua's van 5 1/2 kilo en de derde dag 1 picua van 2 kilo en een dorado van 7 1/2 kilo.

De "Compa Nanzi" met havenmeester Cadieres, Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerde Beaujon bracht de eerste dag 3 dorado's van totaal 1 1/2 kilo en 3 bonito's van 1 1/2 kilo binnen. De tweede dag had de "Compa" meer geluk en ving de bemannin 4 picuas van totaal 17 kilo, en twee dorado's van totaal 5 kilo. De derde dag was de vangst weer minder en waren - carite van 1 1/2 kilo, 1 picua van 2 1/2 kilo en een dorado van 3 kilo de buit van de hele dag.

De "Kevin" van de heer H.C. Galmeier bracht de eerste dag 2 carite's (2 kilo), 4 picua's (4 1/2 kilo) en een dorado (2 kilo) binnen. De tweede dag was de vangst nihil terwijl de derde slechts een picua van 4 kilo werd binnengebracht.

De open sloep "Carino" van Louis Sprock kwam de eerste vis met picusa van 2 kilo en 1 dorado van 4 kilo binnen. De tweede dag bracht de heer Louis Sprock 1 carito van 8.250 kilo 4 picua's van totaal 11 kilo en 4 dorado's van totaal 6.750 kilo binnen. De "Carino" besloten de derde dag met 3 picua's van totaal 8.250 kilo en 1 dorado van 3 kilo.

Verdachte in zedenzaak aangehouden

Willemstad. — Als verdacht van het plegen van een zedenmisdrijf is op 10 augustus 1956 door de Kinder- en Zedenpolitie aangehouden en in verzekering gesteld de 37-jarige E.T.R.S.

De verdachte is inmiddels voor de Officier van Justitie en de Rechter-Commissaris geleid.

Het onderzoek duurt voort.

Prof. Lieftinck ontvangt ...

(Vervolg van pag. 1)

bleek te staan aan de totstandkoming van een kabinet, dat geacht kon worden het vertrouwen van het parlement te bezitten. Het resultaat van de eerste fase van het onderzoek door de informateur wijst uit, dat zodanig kabinet niet anders dan op een versmalde basis zou zijn op te bouwen, dat wil zeggen met steun van slechts één der beide grote fracties. De opdrachten aan de heren Drees en Romme lieten ruimte om ook deze richting in te slaan. Zij hebben dat echter niet gedaan.

Het is de informateur gebleken, dat andere fracties het niet in de eerste plaats op hun weg achten te liggen, de verantwoordelijkheid voor de totstandbrenging van dergelijk kabinet (op versmalde basis) op zich te nemen. Tenslotte bleek het de informateur, dat bij enkele fracties de sympathie voor een poging in deze richting tenernstig was getaand.

Drie dominicaner jubilarissen

Nijmegen. — Dezer dagen zijn in Nijmegen en naaste omgeving drie priesterjubilea gevierd. Pater Cajetanus Hentzen O.P., een der grondleggers van de Dominicaanse missie op Porto Rico, die 15 augustus 1906 tegelijk met mgr. dr Olav Smit priester gewijd werd, vierde in het Dominicaner klooster te Huissen zijn gouden priesterfeest. 's Morgens droeg hij in de paterskapel van Huissen een plechtige H. Mis op, waarbij hij geassisteerd werd door zijn beide Franciscaner broers Vitus Hentzen uit Delft en dr C. Hentzen, gardiaan der Franciscanen te Nijmegen.

In Lent bij Nijmegen vierde de Dominicaner oud-missionaris, pater Marcus Huigens in het St.-Josephrusthuis zijn gouden priesterfeest, in alle stilte. Ook hij werkte tientallen jaren op Porto Rico. Hij stichtte daar o.m. het nu grootste blad.

In het Dominicaanse college te Neerbosch vierde voorts pater Remigius Bruineman O.P., leraar aan het college zijn veertigjarig priesterfeest.

Dr. Cornelissen O.P. hoogleraar te Nijmegen

Nijmegen. — Het bestuur van de St.-Radboudstichting heeft dr H. P. A. Cornelissen O.P. benoemd tot gewoon hoogleraar in de faculteit der godgeleeerdheid aan de katholieke universiteit te Nijmegen voor het geven van onderwijs in normaaltheologie en de mystiek.

CURACAOSE vissers in Tucacas, Venezuela

(Vervolg van pag. 1)

maal motorstoring, doch dit heeft de reis behalve wat vertraging geen andere nadelige gevolgen gebracht. Gedurende de nacht hebben de kleine scheepjes de grotere broeders niet uit het oog verloren en toen men langs de Venezolaanse kust voer waren de overgebleven zes boten bij elkaar.

Onder vriendelijke geleide

Nabij Tucacas voer een prachtig motorjacht, speciaal voor vissen ingericht en uitgerust met prachtig materiaal, ons tegemoet. De eigenaars van dit mooie schip, Dr. Herardo Sanson en Dr. Salvador Lairet, beiden van Caracas, waren zo vriendelijk voor het Curaçaose convooi uit te varen en de zes boten door een smal kanaal van waterplanten naar de kade van Tucacas te loodsen. Een grote groep belangstellenden sloeg het binnenvaren van de Curaçaose delegatie gade. Al direkt na aankomst, na het afmeren, kregen de genodigden het prettige gevoel dat men hen hier in Tucacas prima zou behandelen. De heer Miguel Romero, een zakenman-journalist en een der bestuurderen van de Club de Pesca del Estado Lara, wachtte op de kade en verwelkomde de zeereizigers. De immigratie keek even vluchtig door de meegebrachte papieren waaronder een visum voor de hele groep en verklaarde dat alles in orde was. De Guardia Nacional betrok de wacht bij de Curaçaose boten en hield de te opdringerige belangstellenden op een afstand. Na enkele motorjachten van La Guaira waren de scheepjes van Curaçao de eersten die te Tucacas arriveerden.

Aardig was dat er zovelen waren van Tucacas die de Curaçaoënaars konden verstaan. Vanuit dit plaatsje namelijk vertrekken, evenals in Pto. Cabello, de Venezolaanse barkjes met fruit om in Willemstad aan de De Ruyterkade af te meren. Was het een wonder dat de Curaçaose deelnemers hartelijk ontvangen werden?

Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerde Beaujon, alswel de havenmeester werden door beide Caraqueños, die het convooi met hun jacht de baai van Tucacas hebben binnengeloodst, al direkt uitgenodigd om een oriëntatie vaartocht met hen te maken. In de Tucacas Beach Club, een eenvoudig hotel langs de vlakke kust met wat stenen bungalows werd het Curaçaose gezelschap ondergebracht.

Het Venezolaanse gouvernement heeft het feit dat Gezaghebber Gorsira de delegatie van Curaçao heeft willen leiden, bijzonder op prijs gesteld. Dit is duidelijk gebleken.

Service

Een luitenant van de Guardia Nacional werd speciaal van Pto. Cabello naar Tucacas overgeplaatst voor de dagen dat de Gezaghebber hier zou vertoeven. Overal waar de heer Gorsira ging, was deze luitenant, een zeer sympathieke figuur, aanwezig.

Ook de havenmeester van Pto. Cabello is dezer dagen geregeld in Tucacas geweest. Reeds de eerste dag werden de gasten met een vriendelijkheid omringd die buitengewoon aangenaam aandeed. Men behoefde maar iets te zeggen en het kwam voor elkaar. Gezaghebber Gorsira werd de eerste dag een spiksplinternieuwe Oldsmobile toegewezen, die het eigendom was van de Gouverneur van het district, waarbij Tucacas behoort. Ook enkele andere Curaçaose deelnemers kregen een wagen voor hun gebruik, terwijl voor de anderen de leden van de Club de Pesca del Estado Lara met hun auto's gereed stonden om hen overal naar toe te rijden. Dit is door de deelnemers van Curaçao aan het Tweede Nationale Visconcours, zeer op prijs gesteld. Het bestuur van de Club del Estado Lara heeft alles goed voorbereid.

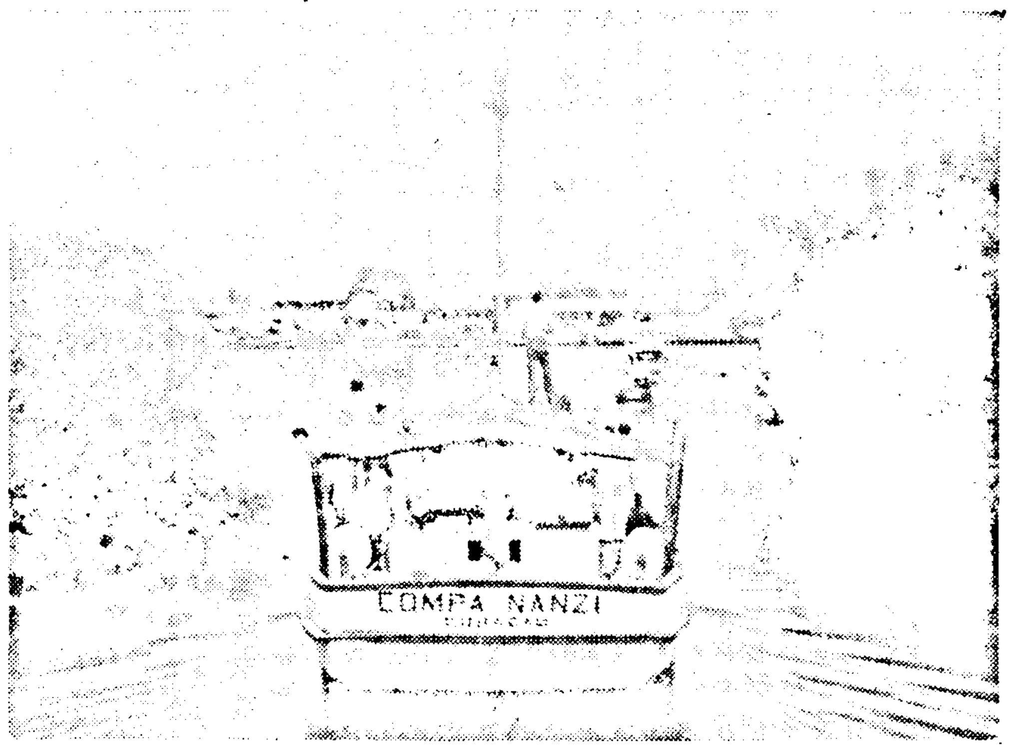
Bezoek aan Chichiriwichi

In de middag van de eerste dag te Thucacas is onze redakteur op uitnodiging van de heer Romero, bestuurslid van de Club de Pesca del Estado Lara, meegeweest naar een klein vissersplaatsje genaamd Chichiriwichi. Dit arme dorpje, ten zuiden van Tucacas, heeft een bijzondere indruk op ons gemaakt. Toen wij er na ongeveer een uur rijden arriveerden zagen wij een strand, zo mooi als zelfs Aruba niet bezit. Mijlenlang strekt dit strand uit langs de baai van het kleine plaatsje. Veel is er overigens niet te doen. Er staan slechts enkele tientallen kleihuisjes, waaronder men een enkele treft die uit steen is opgetrokken. Huizen bouwen schijnt hier een eenvoudig werk te zijn. Met palen, waarover men dwars stevige takken bevestigd, heeft men reeds het geraamte. De prima klei van dit gedeelte van het grote Venzuela zorgt voor een muur die soms steviger is dan een van cement.

De vissers van Chichiriwichi stellen aan hun huishouding niet zoveel eisen. Het is een eenvoudig volkje dat op zijn tijd de bars bezoekt voor een glaasje rum en voor de rest vist in de prachtige en visrijke baai.

Wegen zijn er niet veel, men rijdt maar wat rond tussen de verspreide huisjes. Er komen trouwens niet veel auto's want Chichiriwichi is nogal afgelegen. Men vindt er wel een enorme cementfabriek doch deze bereikt men via een andere weg.

Enorme aanplantingen van banana en andere vruchtbomen vindt men langs de weg naar het vissersplaatsje. Cocosnoten groeien er in overvloed zoals trouwens overal langs de wegen naar en van Tucacas.

Aankomst te Tucacas, Venezuela. Door nauwe gangen van waterplanten voeren de Curaçaose boten naar de aanlegsteiger van Tucacas. De „Compa Nanzi" en de „Mike" voeren voorop.

Curacaose vissers behaalden persoonlijke records in Venezuela

Van onze redakteur

Tucacas, Estado Falcon, Venezuela. — De Curaçaose deelnemers aan het Tweede Nationale Vistournooi te Tucacas, Venezuela, zijn gisteren met zes persoonlijke records thuisgevaren. De heer Cappi Lenderink heeft de naam van Curaçao hooggehouden met 4 persoonlijke records namelijk een voor zijn rog van 43 kilo, in 45 minuten, geschoten met de harpoen, een met zijn cotorra van 1 1/2 kilo, eveneens met de harpoen, een met zijn haai van 16 kilo, ook met de harpoen, en dan met de mero van 9 kilo. De heer Louis Sprock voer thuis met een record met de dorado van 4 kilo en 92 cm, met de lijn gevangen, terwijl Jan de ries, van de "Ark" een dorado aan de lijn ving van 1.01 cm en 5 1/2 kilo, hetgeen eveneens een record betekende.

Er waren bij de prijsuitreiking acht bekers die naar Curaçao werden mee teruggebracht tw. een Vriendschapsbeker Curazoleño-Venezolano, (Trofeo de acercamento) een beker voor Gezaghebber Gorsira voor diens sportieve geest, een voor deh eer Ruben Yrausquin, die de deelname van Curaçao voorbereidde, een voor Cappi Lenderink voor zijn raya (rog) van 43 kilo, een voor de Curaçao Jacht Club, een voor de heer Harry Winkel als te zijn de enige visser met de hengel (unica pescador a cana de Curazao) van de Curaçaose groep, en een voor Fred Fischer, de sportieve fotograaf.

Tenslotte nam Gaito Boom een beker mee omdat hij de grootste pretmaker van de Curaçaose deelnemers werd genoemd. Hij kreeg er van de grootste pretmaker van de Venezolanen, Pancho Morrisson nog een beker bij.

Slachtoffer aanrijding overleden

Willemstad. - De jeugdige scholie Ray Waldemar Noorden van het Radulphuscollege, die zondagavond bij Casparito door een auto zodanig werd aangereden, dathij met een schedelfractuur en een gebroken been in het St. Elisabeths Gasthuis moest worden opgenomen, is gisteravond te half 7 aan de gevolge van zijn verwonding overleden.

De begrafenis van het slachtoffer vindt hedenmiddag te 5 uur vanaf het St. Elisabeths Gasthuis.

Van de chaufeur die de aanrijding veroorzakte, ontbleek tot nu toe ieder spoor!

Botsen tegen elkaar

Willemstad. - Gistermiddag reden ter hoogte van de havenloodsen op de Rijkseenheid Boulevard twee personenautos tegen elkaar op. De schade bedrag f.100,-.

Voorstel tot oprichting van een schilderskring

Willemstad. — Op vrijdag 24 augustus a.s. zal de St. Thomaskring in het Kransgebouw een bijeenkomst houden voor alle schilders die werken hebben ingezonden op de tentoonstelling die op Curaçaodag in het Kransgebouw werd geopend en die zo een groot succes had dat deze tentoonstelling 18 dagen openbleef. Tijdens de bijeenkomst zal de uitslag bekend gemaakt worden van de populaire stemming die tijdens de tentoonstelling werd gehouden waarbij van de populaire stemming die tijdens de tentoonstelling werd gehouden waarbij de bezoeker als jury optrad. Tevens zullen de prijzen worden uitgereikt. Verder zal een zeer belangrijk punt op de agenda staan, namelijk het behandelen van een voorstel van de schilder Pieters Kwiers om te komen tot de oprichting van een Schilderskring. De laatste tijd namelijk hebben vele schilders de wens te kennen gegeven om zich te verenigen opdat men zodoende meer contakt met elkaar heeft. Ook alle andere schilders, die niet meegedaan hebben aan de Curaçao-dag tentoonstelling zijn van harte welkom.

Niet nuchter....

Willemstad. - Op de W. Churchilleg reed zondag een door A.L. bestuurde personenauto tegen een stilstaand autobusje, waarin J.S. achter het stuur zat. De schade beliep f. 1000. Een kort onderzoek wees uit, dat L. een niet onbelangrijke hoeveelheid alcoholica tot zich genomen had.

Verdronken tijdens het zwemmen

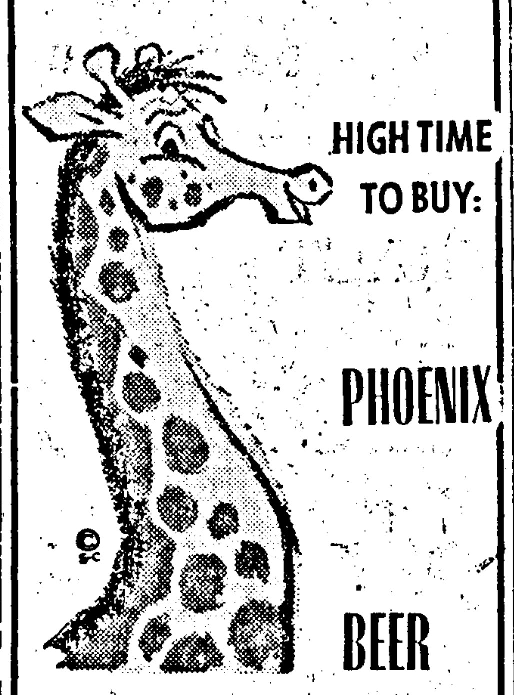
Willemstad. - Zondag in de Santa Cruzbaai is de 28 jarige P.J. Permit die samen met enkele vrienden was gaan baden, verdronken. Nadat enige tijd gezwommen was, misten de andere zwemmers plotseling hun vriend en na een half uur zoeken vond men zijn lichaam. Er werd nog kunstmatige ademhaling toegepast, maar dit mocht niet meer baten.

Dodelijk ongeval

Willemstad. - Hedenmorgen overleed in het hospitaal een man, die zondag op de Piscaderaweg was aangereden door de 16-jarige wielrijder H.I. Het ongeluk gebeurde ter hoogte van de ingang van Zaquito en het slachtoffer werd met een personenauto naar zijn woning overgebracht. Een dokter, die naderhand een onderzoek instelde, achtte overbrenging naar het hospitaal nodig. De aangeredene had een schedelbasisfractuur opgelopen.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. - De verkeersafdeling had gedurende het afgelopen weekeinde weer de handen vol. Er gebeurden in die dagen maar liefst twaalf lichte aanrijdingen.

Met grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

CARLA REBECCA

R. HEUVELMAN
A. HEUVELMAN-OSSENKOPP
GERRIT

18 Augustus 1956

Getrouwd:

M. M. CALVO

en

RIA v/d BOOGAARD

Den Helder
21 Aug. 1956

Uitslagen Cepim-Vakantieplan 1956

Willemstad. — De uitslagen van de op 18 augustus gehouden Vliegerwedstrijden in het kader van het Cepimvakantieplan luiden; *Julianadorp:* kinderen van 9-10 jaar behaalden 12.376 pt. Kinderen van 11-18 jaar 5.026 pt. Uitslagen vand e Tour d'Olie: 25.137 pt. Totaal voor Julianadorp — 319,124 punten.

Emmastad: Vliegeren-kinderen van 9-10 jaar 6.623 pt. Kinderen van 11-18 jaar 7,973 pt. Tour d'Olie 13,363 pt. Totaal voor Emmastad dus 286,542 pt.

De gele trui voor meisjes ging naar Willy Meinster die 141.1/2 pt behaalde. Voor de jongens kreeg Dick Bunte de Gele trui met hetzelfde aantal punten.

Landenklassement — 1. Julianadorp, 2. Emmastad. *Tourklassement* — 1. Tinneke Baars, 2. Willy Meinster, 3. Dick Bunte, 4. Erick Lanberg, 5. Anneke Bouchard en 6. Kees Lodewijks.

Dagklassement: Jongens — 1. Dick Bunte, 2. Hans Mooy, 3. Bork Moelijn, 4. Jan Faasen, 5. Jan Koops, 6. Tony Liphuyzen. Meisjes — 1. Willy Meinster, 2. Anneke Bouchard, 3. Nora van Wordragen, 4. Joke Balkhoven, 5. Tinneke Segaar en 6. Stans Koppoolse.

Dokter Frenken (op vakantie) door Limburgs blad geïnterviewd

Arts-vliegenier-filmer vertelt over Limburg en Curacao

Dezer dagen aldus een artikel in het Limburgs dagblad, vertrok vanaf de Papenweg no. 33 te Maastricht een grote glanzende Cadillac. Het was zes uur in de morgen. En toen de krachtige wagen eenmaal de stad van St. Servaas achter zich had gelaten ging het in pijlsnelle vaart naar de grens. Nog dezelfde avond arriveerde de auto met bestuurder en passagiers, in Tirol: dokter Frenken en zijn gezin hadden het doel van hun vakantie-reis bereikt. Bijna even snel als dokter Frenken in vroegere jaren de machines van de KLM van het ene einde der wereld naar het andere placht te vliegen, was hij thans dwars door west- en midden-Europa gereden. De zucht tot reizen, zo zegt hij zelf, heeft hem nimmer verlaten, ook al wisselde hij in 1948 zijn gezagvoerdersstoel van de KLM machines voor een drukke dokterspraktijk op Curacao.

Aan de Bornerweg no. 9 woont de heer Jac. Frenken, broer van de vliegende dokter. In Maastricht aan de Papenweg woont zijn zuster, mevrouw Tilly. En tegenover dat huis in Obbicht aan de Bornerweg ligt een ander huis, het geboortehuis van dokter Frenken. Negen-en-veertig jaar geleden werd hij daar geboren. En als gij op een middag rondrijdt langs Obbicht en Papenhoven, langs Nattenhoven en Einighausen, dan kunt gij u nauwelijks voorstellen dat vanuit deze rustige Maasdorpen een wereldreis zonder einde is begonnen.

Maar in de woonkamer van Jac. Frenken hangt de grote foto van de vliegenier, die u zonder woorden vertelt hoe het allemaal is gebeurd. Dat portret stelt namelijk een jonge eerste luitenantvliegenier voor. Want de carrière van dokter Frenken vond haar begin precies zoals die van zovele andere vermaarde KLM-gezagvoerders: op de hei van Soesterberg, bakermat van de Nederlandse vliegerij. Van 1928 tot 1933 dartelde luitenant Frenken rond het dierbare vaderland rond in die romantiesche vliegdingen, die heden ten dage de reverentie opwekken van iedereen die ook maar iets weet van onze vliegerij, juist omdat die machienes zo bijzonder weinig lijken op de moderne straalmonsters die nu het luchtruim aan fladeren scheuren.

K.L.M.

Van 1933 tot 1948 was het de KLM die Frenkens reiszuch bevredigde. Hij vloog naar alle 'sHeren landen, werd gezagvoerder op de vroegere Indië-lijn van de Koninklijke Nederlandse Luchtvaart maatschappij, leerde landen en volkeren kennen en vormde met de andere gezagvoerders van de KLM 't wereldwijde bekende team, dat de Nederlandse kleuren in de lucht verdedigde en dat de Flying Dutchman in alle uithoeken van de kleine aarde bracht. Er was één onderbreking in die lange reeks van jaren: de oorlog bracht gezagvoerder Frenken goeddeels in een interneringskamp van de Duitsers door, een tijd die hij liefst wil vergeten en waarover hij in elk geval niet spreekt. **Maar de gedwongen werkloosheid van de oorlog bracht een oud ideaal in vervulling. De vliegenier maakte een begin met de studie van de medicijnen en nà de oorlog voltooide hij dat werk door in '47 het artsexamen aan de Amsterdamse Universiteit af te leggen.** Hij was in die laatste jaren dus een studerende vliegenier of een vliegende student als men wil. Dokter Frenken kende Curacao van vroeger, hij was er ontelbare malen met de KLM geweest en Curacao werd het land van zijn keuze, toen hij zich als arts ging vestigen.

Curacao

Een prachtig land, dat Curacao, vindt dokter Frenken en zijn Limburgse vrouw valt hem onmiddellijk bij. Altijd zon, prachtige kleuren in het landschap, vriendelijke mensen en 'n uitstekende gezondheidszorg. Het Curacaose systeem verschilt hemelsbreed van ons eigen omslachtige gedoe. Iedereen, die in loondienst werkt, heeft recht op vrije geneeskundige behandeling voor één jaar per geval. En iedereen, die niet in staat is om te werken, heeft volledige gratis geneeskundige behandeling. De staat verrekent de kosten met de artsen, specialisten en ziekenhuizen. En denkt u niet dat de medische zorg op Curacao achter staat bij de Nederlandse, zegt dokter Frenken. Wij hebben prima specialisten en de ziekenhuizen kunnen de vergelijking met de Nederlandse best doorstaan. Het St. Elisabeth Gasthuis in Willemstad is eenvoudig een juweel.

Spaans

Dokter Frenken en zijn vrouw zouden onmidellijk 'n pleidooi willen houden voor andere methoden bij het middelbaar onderbaar onderwijs in Nederland. De Curacaose kinderen genieten even goed onderwijs als hier op de middelbare scholen worden gegeven, maar zij leren spaans in plaats van Duits hier. Dat veroorzaakt altijd moeilijkhedeen wanneer de scholieren bijvoorbeeld naar Nederland komen en hier hun middelbaar onderwijs voortzetten.

Waarom zou op de middelbare scholen in Nedeland niet minstens een keuze kunnen worden gelaten tussen Duits en Spaans. Spaans is de tweede wereldtaal na het Engels.

Een heel continent in Zuid Amerika is Spaans-talig en dáár liggen juist de grote kansen voor de toekomst. Neen, wij begrijpen eigenlijk niet goed, waarom men in Nederland zo hardnekkig vasthoudt aan de drie verplichte talen, maar geen Spaans onderwijst.

De Frenkens spreken uit ervaring. Zij hebben vijf kinderen, drie meisjes en twee jongens. De aanpassingsmoeilijkheden op de Nederlandse middelbare scholen hebben enkele ervan zelf ondervonden. En die moeilijkheden zullen er altijd zijn, omdat Curacao geen hoger onderwijs kent (universiteit en hogeschool) en omdat de scholieren die verder willen studeren dus toch op een gegeven ogenblik elders hun studies moeten voortzetten.

Limburgs

En dan spreekt dokter Frenken nog graag even over dat heerlijk volk van Curacao. Dr. Cola Debrot, de bekende Curacaoenaar die in de Nederlandse letteren en (na de oorlog) in de diplomatie een uitstekend naam heeft verworven, heeft van de Curacaoenaars eens gezegd dat zij veel op de Limburgers lijken. Zij zijn vriendelijk, hartelijk, goede mensen met een sterke gebondenheid aan de tradities van hun land.

Zelfs in hun taal, het Papiamento— prachtig en ongecompliceerd, zegt dokter Frenken—komen uitdrukkingen voor die zuiver parallel lopen met de Limburgse. Zo zegt de Curacaoenaar graag: COU DIOS KIE, hetgeen niets anders is dan wanneer wij zeggen: Es God beleef!

De dokterspraktijk onder de Curacaoenaars heeft dokter Frenken overigens niet verhinderd bijna het halve Noord- en Midden-Amerikaanse continent te bereizen. Guatemala en Mexico, 't gehele Caraïbische Zeegebied en half Noord-Amerika waren de doelen van zijn vakantie-tochten. En omdat hij behalve vliegenier èn dokter èn auto-enthousiast ook nog een verwoed filmer is zal hij bij zijn terugkeer in Limburg zijn kleurenfilms tonen, onder andere in Obbicht. Maar dat wordt een ander verhaal.

OM DE DUITSE JEUGD

Felle aanklacht van twee journalisten

(Van een speciale medewerker)

De Duitse journalisten Helmut Hammerschmidt en Michael Mansfeld klagen bij wijze van uitzondering niet de slachtoffers, maar de slachters aan. Terwijl het orgaan der nazi's, „Die Anklage", schrijft, dat Bergen-Belsen en Auschwitz toevluchtsoorden voor de Joden waren, die op deze wijze de bommenregen op de Duitse steden wilden ontvluchten.... terwijl sujetten als Hierl, Grimm, Naumann, Hess, Skorzeny, Rudel, Lippert, Klagges, Johst, Diels, Kesselring weer in openbare vergaderingen spreken en boeken schrijven.... heeft de jonge Michael Mansfeld, die in de oorlog negen maal gewond en dertien maal gedecoreerd werd, zich de moeite genomen, documenten die voor iedereen toegankelijk zijn, maar die door niemand ingekeken worden, op te zoeken en te bestuderen. Heel wat documenten uit de oorlogsjaren — en hij kwam heel wat namen tegen van Herren, die het weer voor het zeggen hebben.

Zo ontstonden in 1952 de uitzendingen van de Beierse radio-omroep, geleid door Hammerschmidt en Mansfeld. Zij hebben veel opzien gebaard in Duitsland. Zij hebben er „zelfs" toe geleid, dat de regering en het parlement commissies benoemden, die de diverse gevallen moesten nagaan. Het spreekt van zelf, dat de oost-zonale pers er veel ophet van heeft gemaakt, niet beseffend, dat — hoe dan ook — het feit dát in West-Duitsland ontzettende misstanden onthuld konden worden, een pro betekent voor de Bondsrepubliek; dit soort onthullingen in Oost-Duitsland zijn niet mogelijk niet omdat het ginds beter zou zijn; neen, een dictatuur kan dergelijke beschuldigingen niet dulden.

De belangrijkste toespraken werden nu gebundeld en zijn bij de uitgeverij Desch te München verschenen onder de titel „Der Kurs ist falsch".

Wat hier te lezen is, werd zorgvuldig gedocumenteerd. Niets wordt verdoezeld. Dit dozijn lezingen — dit dozijn kreten en waarschuwingen — deze voortreffelijk geformuleerde polemieken zijn feller dan het meeste wat hierover buiten Duitsland werd geschreven.

Dit „J' accuse" richt zich niet zo zeer tegen de notoire nazi's. Er is geen nationaal-socialisme meer in Duitsland. Maar er is een geesteshouding, die tot een nieuw nazisme kan leiden. Uit deze mentaliteit is een dertig jaar geleden het Duitse fascisme gegroeid. En het is dezelfde mentaliteit die nieuwe rampen kan veroorzaken. „Bei uns ist man immer fest entschlossen, auch wenn man keine Ahnung hat, wozu."

Terwille van de „Ordnung" neemt men alles op de koop toe. Terwille van de „orde" hebben de meest keurige diplomaten in de jaren van het derde rijk aan de meest afzichtelijke misdaden meegewerkt. Wat hierover door de auteurs wordt gezegd gedocumenteerd met cijfers, data en namen, grenst aan het ongelofelijke.

Zij passeren de revue, de „martelaar" Neurath en andere hoge functionarissen van „Buitenlandse Zaken", die thans weer hoge functies bekleden... zij passeren de revue, de slavenhouders Ambross, Dürfeld, ter Meer, Hermann Schmitz en anderen, wier monsterbedrijven (o.m. I. G. Farben) monstrueuze misdaden hebben bedreven: maar op dit ogenblik beheersen zij weer een groot deel van de industrie.

Zij passeren de revue, leidende nazi's die — ontevreden met hun pensioen — door een proces tegen de staat bereiken, dat dit bedrag verhoogd wordt... terwijl wezen van in concentratiekampen vermoorden soms geen Pfennig uitbetaald krijgen.

Zelfs ministers als Oberländer en Seebohm, mannen met een zeer verdacht verleden, doen alles om een nieuwe nazi-mentaliteit te kweken.

Maar schokkender dan de meest schokkende mededelingen over „Stahlhelm"-demonstraties, anti-semitische publicaties en de invloedrijke functies van voormalige „Judenreferenten", zijn de beangstigende vermoedens omtrent de Duitse jeugd, die het goede wil, maar het kwade, het verwarrende ziet en door een Pruisische opvoeding de weg van het kwade opgedreven wordt. Wanneer deze jeugd beleeft, hoe de oude „soldatentraditie" hoogtij viert, hoe de Waffen-SS toegejuicht wordt, „wie für die Breda-Häftlinge Sammlungen veranstaltet werden, weil sie ja neuerdings „Kriegsverunteilte", keine Mörder sind, sagen Sie mir, welches Volksschul- oder Gymnasiasten-Hirn soll dann noch unterscheiden, ob Adolf Hitler nicht vielleicht doch für Europa zum Teufel gegangen ist?"

Het getuigt van moed, dat een officiële instantie als de Beierse radio-omroep, dat mannen als Hammerschmidt en Mansfeld en de uitgeverij Desch er voor gezorgd hebben, dat veel schrikwekkend feitenmateriaal bekend is geworden. Aan allen die van goeden wille zijn, de taak, met dit materiaal te werken!

TOM POES en de Daadsteller

2538. — Tom Poes liep dus met de robot weer in de richting van slot Bommelstein.

„Eigenlijk is het niet eens zo gek, zo'n daadsteller", dacht hij. „Als je hem maar goed gebruikt. Want tenslotte kan hij even gemakkelijk goeie dingen doen als slechte. Als ik nu bijvoorbeeld..."

Op dat moment werd er plotseling een tak tussen zijn voeten gestoken, zodat hij een lelijke tuimeling maakte.

Het was de ongunstige Hieper die deze streek uithaalde. Hij deed dat echter niet om leuk te zijn, maar om Super de gelegenheid te geven zich van de robot meester te maken.

Dat gelukte maar al te goed. Want toen Tom Poes zich moeizaam oprichtte, zag hij het ijzeren ventje tegenover zich staan. Maar och, wat was het veranderd.

Doordat Super aan de karakterknop had gedraaid, droeg het mannetje nu een bolhoed onder zijn denkraam, terwijl het een sigaar tussen de ijzeren kaken klemde.

„Haha! wat een grap!" joelde Hieper. „Het werkt prachtig baas! Je bent toch maar knap!"

„Zeker!" zei Super bescheiden. „Ik heb wel eens een ideetje!"

„Ik heb superideën!" zei de daadsteller achter zijn sigaar. „Ik weet een manier om aan geld te komen! Een super-de-suup manier!"

Super barstte in een galmend gelag uit en sloeg de robot krachtig op de stalen schouder.

„Aan de slag!" riep hij. „Kom mannen, aan het werk!"

Het groepje beklom nu de scooter en na enig gepruttel stoof het zwaar beladen voertuig knallend weg.

Tom Poes bleef in de stofwolken zitten; hij voelde zich erg bezorgd.

OVEREENKOMST over exploitatie van olie-bronnen door N.I.A.M.

Djakarta. — De regeringsraad voor economie en planning en de B.P.M. — de Royal Dutch Shell in Indonesië — hebben in beginsel overeenstemming bereikt over de toekomst van de oliebronnen in Noord-Sumatra. Dit heeft mr. Iskaq Tjokrohadisoerjo in een verklaring op het achtste congres in Semarang medegedeeld. De overeenkomst voorziet in de exploitatie van de bronnen door de N.I.A.M. — de Nederlands-Indonesische Aardolie Maatschappij — en moet nog door het Indonesische kabinet worden goedgekeurd. De NIAM is een gezamenlijke onderneming, waarin de Indonesische regering en de B.P.M. deelnemen voor elk vijftig procent met een drie tot twee Indonesische meerderheid in de direktie.

De B.P.M. heeft concessierechten voor de Noordsumatraanse oliebronnen, die echter na de overdracht van de soevereiniteit niet aan deze maatschappij werden teruggegeven. Deze kwestie speelde een rol bij twee kabinetscrisis in de afgelopen jaren door meningsverschillen tussen de politieke partijen in Indonesië over de vraag, of de oliebronnen aan de B.P.M. moesten worden teruggegeven.

Mr. Iskaq zeide, dat de voorlopige overeenkomst een verlenging van de concessie van de NIAM inhoudt tot het jaar 2000 en vergroting van het concessieterrein in Sumatra tot Siak, een gebied groter dan de helft van Nederland. De concessie van de NIAM loopt thans in 1960 af.

De kosten voor de wederopbouw, exploratie en exploitatie van de oliebronnen in Noord Sumatra worden geschat op 300 miljoen rupiah, aldus mr. Iskaq. De B.P.M. zou een achtste van de produktie van ruwe olie tijdens de concessieperiode krijgen als compensatie voor de kosten.

In antwoord op vragen van de ANP-correspondent in Djakarta zeide de algemene vertegenwoordiger van de B.P.M. in Indonesië, dat de maatschappij inderdaad besprekingen voert met de Indonesische regering betreffende een aantal vraagstukken over het oliebedrijf in Indonesië, waaronder het probleem van de olievelden in Noord Sumatra. Hij kon echter geen commentaar geven op de persberichten over de verklaring van Iskaq. In zijn verklaring drong Iskaq, lid van de partijraad van de P.N.I., bij het congres aan grote aandacht aan de kwestie te geven. Naar zijn mening was de overeenkomst te haastig opgesteld. Hij bepleitte exploitatie van de olie onder direkt beheer. Het congres nam later een resolutie aan, waarin er bij de regering op aan wordt gedrongen „de nodige stappen te nemen om de produktie van de Noordsumatraanse oliebronnen te waarborgen."

De Mijnramp in Marcinelle, BELGIE

Om emotionele taferelen zoveel mogelijk te vermijden worden de kisten met de stoffelijke resten der verongelukte mijnwerkers, onzichtbaar voor de wachtenden buiten het hek, door soldaten in militaire wagens geplaatst.

Sigarettenverbruik neemt in Nederland nog steeds toe

Nederlander drinkt vooral thee en melk, Belg liever bier.

Men schrijft ons uit Nederland:

Ondanks de alarmerende berichten over de gevaren die aan het roken zijn verbonden, neemt het verbruik van dit genotmiddel in Nederland niet af. Integendeel! Gerekend per hoofd van de bevolking rookte iedere Nederlander vorig jaar 1075 sigaretten. In 1950 stak hij er slechts 792 op!

In België nam in deze periode dit aantal af van 971 tot 912 stuks. Zowel voor Nederland als voor België valt een stijging van het roken van sigaren te constateren. Echter voornamelijk in België, waar in 1950 per hoofd 53 sigaren werden gerookt, tegen 77 in Nederland. Voor 1955 zijn deze cijfers 91 en 96!

Het pijproken heeft zich in België beter kunnen handhaven dan bij ons, want het verbruik van kerftabak daalde in België per hoofd van de bevolking slechts van 1,2 kg in 1950 tot 1,1 kg in 1955, terwijl het verbruik in Nederland is verminderd van 1,2 kg per hoofd van de bevolking in 1950 tot 0,8 kg in 1955.

Uit het laatste statistische kwartaalbericht van het secretariaat-generaal van de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-Unie, waaraan deze cijfers zijn ontleend, blijkt verder dat het verbruik van bier in België in 1955 per hoofd van de bevolking 114 liter heeft bedragen, tegen in Nederland slechts 17 liter. Het verbruik van „vloeibaar brood" is in ons land echter gestegen. Per hoofd van de bevolking was het in 1950 tot en met 1952 elf liter, in 1953 dertien liter en in 1954 veertien liter!

Bij dranken gaat Nederlands voorkeur dus minder dan bij de Belgen het geval is, uit naar bier. Nederlanders drinken veel liever thee en melk, maar dan ook aanzienlijk meer dan hun zuiderburen. Per hoofd van de bevolking bedroeg het theeverbruik in Nederland in het afgelopen jaar 0,68 kg tegen slechts 0,03 kg in België; het verbruik van melk bedroeg in 1954/55 in Nederland 189 kg tegen slechts ruim 90 kg in België. Maar de Belgen drinken meer wijn: 7,2 liter per hoofd van de bevolking, tegen 1,1 liter in Nederland. Daarentegen is hier het verbruik van gedistelleerd groter, n.l. 2,33 liter tegen 1,38 liter in België. Voorts werd in 1955 in België per hoofd van de bevolking 3,9 kg koffie verbruikt en in Nederland 2,4 kg.

Wat de voedingsmiddelen, beschikbaar gekomen voor binnenlands verbruik, in kg per jaar per hoofd van de bevolking betreft, blijkt uit de gepubliceerde cijfers het verbruik van vlees, boter, eieren, broodgranen, vers fruit en aardappelen in België groter te zijn dan in Nederland. Wij aten per hoofd van de bevolking vorig jaar 38,5 kg vlees en de Belgen 50,5 kg. Verder consumeerden wij 2,6 kg boter (de Belgen 9,4 kg), 7,8 kg eieren (13,9 kg), 44,2 kg vers fruit (63,7 kg) en 104 kg aardappelen (149 kg). Maar wij dronken, zoals reeds gezegd, meer melk en gebruikten ook meer suiker, n.l. 37,7 tegen 27,3 kg in België en eveneens meer oliën en vetten (20,9 tegen 10 kg). Ook het verbruik van citrus fruit, gedroogd fruit en groenten is in Nederland per hoofd van de bevolking groter.

In calorische waarde is er weinig verschil tussen ons voedselpakket en dat van de Belgen. Het aantal calorieën per dag voor de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie bedroeg n.l. voor 1954/55 2.980 en voor Nederland 2.901. Wel blijkt dat voor België dit aantal sedert 1950/51 onveranderd is gebleven, terwijl voor Nederland een daling is ingetreden, daar het aantal voor Nederland in 1950/51 nog 3.020 bedroeg.

Rotterdam-Air opgericht

Luchtvervoerbedrijf voor de luchthaven Rotterdam

Men schrijft ons uit Nederland:

Onlangs is met een maatschappelijk kapitaal van ƒ 200.000 te Rotterdam opgericht de n.v. gronddiensten en luchtvervoerbedrijf „Rotterdam-Air". Oprichters voor gelijke delen zijn de cargadoors en expediteurs Van Nievelt Goudriaan en Co, H. Hoogewerff jr. en Co's transportbedrijf n.v., de n.v. Thomsens havenbedrijf en de n.v. Maatschappij van Algemeen Vervoer v.h. H. W. König en Co, alsmede mr. P. Paul, oud-vertegenwoordiger van de K.L.M. voor Indo-China en Birma. De firma Hoogewerff zal de directie voeren.

Deze Rotterdamse onderneming, waarin men wil verenigen de vakkennis en ervaring op vervoergebied van enkele vanouds gevestigde bedrijven in de haven, zal zich op de nieuwe luchthaven Rotterdam gaan bezig houden met de volgende werkzaamheden: het behandelen, lossen en laden van vliegtuigen, vertegenwoordiging van buitenlandse luchtvaartmaatschappijen, het charteren van vliegtuigen of van vrachtruimte in vliegtuigen, het aantrekken en de groupage van luchtvrachten en het bezorgen van huis tot huis van luchtvrachten. Bijzondere aandacht wil men schenken aan het vervoer van passagiers, die tegelijkertijd hun eigen auto meenemen, waardoor een luchtbrug zal worden geslagen tussen Engeland en het continent. Daarnaast wordt aan snelle doorverbindingen met het achterland gewerkt.

In alle stilte is één jaar aan de plannen van dit nieuwe bedrijf gewerkt alvorens ze openbaar gemaakt werden. In dat jaar hebben functionarissen van de betrokken ondernemingen een degelijke studie gemaakt van de mogelijkheden op de luchthaven Rotterdam, die tenslotte tot de conclusie heeft geleid, dat Rotterdam vooral voor het kleinere vrachtvervoer grote perspectieven bezit.

Naar A. J. D. Steenstra Toussaint, adj.-directeur van Thomsens havenbedrijf, heeft medegedeeld, wordt de eerste jaren niet op winst gerekend. De outillage van het nieuwe bedrijf zal belangrijke investeringssommen vergen. Er komt een hoofdkantoor op het terrein van de vlieghaven en twee andere kantoren zullen in de stad worden ingericht. Een groep van zes man zal een opleiding gaan volgen in de gronddienst, terwijl als stationschef een man is gevonden met een tienjarige ervaring in een dergelijke functie. Behalve de Morton-Air Services Ltd zijn er nog twee andere Engelse luchtvaartondernemingen, die belangstelling hebben om op Rotterdam te vliegen. Dat zijn de East Anglian Flying Service en de Air Charter, die resp. op New Castle en op Leeds-Bradford een dienst willen gaan onderhouden.

Ook in het Duitse achterland meent men belangrijke perspectieven te ontdekken. Van diverse Noordduitse havens worden al chartervluchten voor vrachtvervoer naar het Roergebied en zelfs tot in Frankrijk ondernomen. Wellicht dat ook Rotterdam als vrachthaven zal worden benut. Internationaal vrachtverkeer over de weg geeft de Rotterdamse zakenman dikwijls reden tot grote ergernis. Het zijn niet de formaliteiten aan de grens die het oponthoud veroorzaken, het is eenvoudig de opstopping op de wegen, die een normaal transport onmogelijk maakt. Zolang een ijlzending van Rotterdam naar Brussel — een afstand van 120 kilometer — eerst de volgende dag 's avonds na de verzending bij de geadresseerde arriveert, spreekt men van een onhoudbare situatie.

Naar verluidt zou ook de S.A.S. in de luchthaven Rotterdam geïnteresseerd zijn, evenals de Ieren, de Belgen en de Zwitsers. Volgens de heer Steenstra Toussaint heeft de luchthaven Rotterdam voor het passagiersvervoer eveneens een toekomst, mede omdat het wegverkeer op drukke dagen en spitsuren niet altijd een aangenaam verkeer is. Men ziet voorts toekomst in het luchttaxibedrijf, waarbij aan trainingstoestellen van de R.A.F. is gedacht. Omgebouwd bieden zij plaats, inclusief de piloot, aan vier personen.

Over de verhouding van Rotterdam-Air tot de K.L.M. heeft de heer Steenstra Toussaint medegedeeld dat het nieuwe luchtvervoersbedrijf slechts het kleinere vrachtverkeer zal behandelen, waarvoor de nationale luchtvaartmaatschappij geen belangstelling heeft. „Wij hopen door de K.L.M. steeds als vrienden te worden beschouwd."

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

31)

Maar toch had ze opeens een wonderlijk gevoel, of hij niet meer zo hopeloos ver en onbereikbaar was....

Het dikke hondje was haar voorbij geschommeld en verdween nu in een kamer, waarvan de deur half open stond.

„Wat doe je toch onwijs. Ga in je mand. En laat je baas eens eindelijk met rust," zei de Engelse stem slaperig.

Op haar tenen liep Rose-Ann naar de deur. Ze keek naar binnen. De man, die op een enorme rood leren bank lag uitgestrekt, met een kussen onder zijn donkere hoofd en twee onder zijn voeten, sliep kennelijk niet, maar was toch op zijn minst in een droom- of dommeltoestand, zo apathisch lag hij erbij. Hij had een grijs flanellen broek, een grijs opolohemd en sandalen aan. Dit was blijkbaar zijn werkkamer of studeervertrek; twee van de wanden werden van onder tot boven in beslag genomen door welgevulde boekenplanken. Bij het brede venster stond een schrijfbureau vol paperassen — en met een telefoon! Rose-Ann deed onwillekeurig een stap vooruit. En Tinky sprong grommend overeind in zijn mand.

„Tinky, lieveling," zei de man, zonder zijn ogen te openen, „als jij niet de liefste en lelijkste hond in mijn leven was, zou ik je wel kunnen vermoorden. Ik begrijp soms niet, waarom ik je ooit mee naar Amerika heb genomen."

Maar Tinky begon nog dreigender te grommen, als wilde hij zeggen, dat vreemde mensen op de stoep er desnoods mee door konden, maar dat hij ze binnenhuis toch niet nam.

„Koest, Tinky!" kreunde de man, zonder zich verder te verroeren en nog altijd met gesloten ogen trok hij het kussen van onder zijn hoofd en slingerde het naar de hondenmand.

„Daar!" zei hij. „En wees niet zo vervelend."

„Hij is niet vervelend," zei Rose-Ann. „Hij is een uitstekende waakhond."

Toen sloeg de man zijn ogen op, grote grijsgroene ogen. Maar hij bleef roerloos liggen.

„Hoe komt u hier?" vroeg hij en wierp een verbaasde blik op Rose-Ann.

„Door de voordeur. Die stond open."

„Is het uw gewoonte vreemde huizen binnen te wandelen?" vroeg hij.

„Helemaal niet," zei ze. „Dat doe ik alleen in gevallen van leven of dood."

„U bent het leven — ik ben de dood," sprak hij plechtig. „Of is er werkelijk iets aan de hand? Ik hoop vurig van niet, want ik voel me op het ogenblik niet tegen de zonnekant van het leven opgewassen, laat staan tegen duistere rampen."

„U hoeft geen vin te verroeren," zei Rose-Ann. „Ik kom alleen vragen, of ik even mag telefoneren."

„Hebt u een dokter nodig?" vroeg hij opeens ernstig en hij kwam zowaar een beetje overeind.

„Nee," zei ze. „En ik heb ook wel wat overdreven met die kwestie van leven of dood. Maar ik moet werkelijk heel dringend mijn moeder opbellen."

„Gaat uw gang. De telefoon staat tot uw beschikking," zei hij opgelucht, terwijl hij zich weer behaaglijk uitstrekte. „Ik hoop alleen, dat u geen innige harstgeheimen te bespreken hebt. Want aangezien ik niet van plan ben op te staan, zal niets van wat u zegt mij verborgen blijven."

Maar Rose-Ann had de hoorn al genomen, het nummer in Pabscot Bay aangevraagd en ze hoorde thuis de telefoon overgaan. Ze kon het moment haast niet afwachten, waarop ze de stem van haar moeder zou horen, ook al zou het een angstige, verdrietige of verwijtende stem zijn. Maar er kwam geen antwoord.

Waar zou mams zijn? Plotseling overviel haar een radeloze angst. Wat kon er niet allemaal gebeurd zijn sinds maandag? Haar moeder kon wel ziek zijn.... in een ziekenhuis liggen.... of paps misschien.... of een auto-ongeluk.... Wat zou er toch zijn? Mams was nooit uit op dit uur van de dag. En paps kon na het middageten nog niet naar de werf zijn....

„O, ik krijg helemaal geen gehoor!" riep ze wanhopig.

En Sadie Connolly, de telefoonjuffrouw, die als gewoonlijk weer had zitten luisteren, antwoordde: „Ik moest dat nummer wel bellen, omdat u het aanvroeg. Maar ik wist, dat er niemand thuis was."

„Waar zijn...." begon Rose-Ann, maar ze kon niet uit haar woorden komen.

„Ze zijn naar Calais. Daar moet hun dochter zijn."

„Naar Calais?" kreet Rose-Ann.

„Ja mevrouw," zei Sadie, die natuurlijk geen idee had, dat ze met die dochter zelf sprak. „Mijnheer en mevrouw Prynme kregen vanmorgen bericht over een meisje in Calais. Dat scheen hun dochter te zijn. Ze zijn onmiddellijk daarna vertrokken."

„O, wat ontzettend," fluisterde Rose-Ann. Dat moest natuurlijk dat weggelopen meisje zijn. Alweer die afschuwelijke persoonsverwisseling! Niet allen dat zij eerst voor dat meisje was aangezien, maar nu gaf dat kind zich nog voor haar uit ook. Paps had zeker bij de politie aangifte gedaan, dat zijn dochter weg was. Vermoedelijk had het bericht van haar verdwijning met foto en al in de kranten gestaan. Dat meisje had het ook gelezen en gezien, dat ze wel wat op elkaar leken. En waarschijnlijk had ze, om de politie op een dwaalspoor te brengen en tijd te winnen, gezegd, dat ze Rose-Ann Prynne was.... Wat vreselijk allemaal. Arme paps en mams! Hoe kon ze hun laten weten, dat ze helemaal niet weg was, maar veilig was, maar veilig en wel in Tangley Mills, niet eens meer zo heel ver van Charterville?

(Wordt vervolgd)

Internationale militaire conferenties te Madrid

SPANJE'S BANDEN MET DE NATO WORDEN NAUWER AANGEHAALD

Amerikaanse bases winnen nog aan betekenis

(Bijzondere correspondentie uit Spanje)

In de afgelopen weken hebben te Madrid enkele reeksen van internationale militaire conferenties plaats gehad, waarvan de draagwijdte van aanzienlijk belang moet worden geacht voor de defensie niet alleen van het Iberisch Schiereiland, maar evenzeer van het in NATO-verband georganiseerde Westen. De besprekingen zijn achtereenvolgens gevoerd door: de Spaanse en Amerikaanse militaire missies belast met het toezicht op de uitvoering van de Spaans-Amerikaanse samenwerking, door deze beide missies met deelname van een delegatie van het hoofdkwartier der Amerikaanse strijdkrachten en van de NATO-strijdkrachten — opperbevelhebber van beide, generaal Grünther — tenslotte, ter bekroning van het geheel, door afvaardigingen van de Portugese, Spaanse en Amerikaanse strijdkrachten, onder leiding staand van resp. de generaals Beleza Ferraz, Asensio en Vay, deze laatste deel uitmakend van de generale staf der Amerikaanse strijdkrachten in Europa.

Spanjes internationale militaire status heeft zich, aan het eind van deze besprekingen, belangrijk gewijzigd en zeer waarschijnlijk geenszins alleen maar formeel. Als formeel zou men het kunnen opvatten, dat voortaan de Amerikaanse militaire missie in Spanje rechtstreeks ressorteert onder het Amerikaanse hoofdkwartier in Europa en dat het Spaanse militaire-samenwerkingscomité dus voortaan met een instantie van dit hoofdkwartier te doen zal hebben en niet met een delegatie rechtstreeks van het Washingtonse Pentagon.

Formeel is deze wijziging terug te brengen op de onlangs doorgevoerde hervorming, waarbij alle Amerikaanse luchtstrijdkrachten in Europa ondergeschikt zijn gemaakt aan het Amerikaanse hoofdkwartier in Europa. De Amerikaanse opperbevelhebber in Europa is echter tevens opperbevelhebber van de Nato, zodat via het Amerikaanse hoofdkwartier in Europa Spanjes bijdrage aan de verdediging van het Westen zich nauwer verbonden gaat weten met de Nato.

Er is echter bij het te Madrid gevoerde militair overleg meer dan één formele kwestie aan de orde geweest. Hoewel geen détails zijn bekend gemaakt, weet men toch, dat de defensie van het Iberisch Schiereiland aan een nauwkeurige studie is onderworpen en dat er een aantal nieuwe daarop betrekking hebbende plannen zijn uitgewerkt. Vandaar de deelname van Portugal, het andere Nato-lid, waarmede Spanje een bilateraal verdrag heeft, het z.g. Iberisch pact. Sinds Spanje zijn overeenkomsten met de Verenigde Staten heeft, heeft het overigens aan Spaanse militaire contracten met de Portugese buur niet ontbroken. De ontwikkeling heeft thans, zoals op de duur gebeuren moest, geresulteerd in een nauwe coördinatie van de Iberische defensie tussen de drie rechtstreeks daarbij betrokkenen. Bevoegde waarnemers laten er geen twijfel over, dat deze coördinatie gezien is als een onderdeel van de Westerse defensie in Nato-verband. Zelfs verluidt uit gezaghebbende bron, dat de desbetreffende plannen aan de Nato-raad ter kennisname en bestudering, zoal niet ter goedkeuring zullen worden voorgelegd. Min of meer kan men dienvolgens zeggen, dat de inschakeling van Spanje in Nato-verband daarmede een feit wordt, althans voor alle praktische doeleinden.

Van belang is eveneens, dat, volgens bevoegde waarnemers, de herziening van het Iberische defensie-plan nauw samenhangt met het denkbeeld, dat de door Amerika en eventueel ook de Europese landen voor de Westerse defensie ter beschikking gestelde divisies ten dele overbodig gaan worden; zulks als gevolg van de ontwikkeling op het gebied der kernwapens: vervanging van mankracht door de techniek. Wanneer dit denkbeeld uitvoering krijgt — en er zou weinig twijfel over bestaan, dat dit gebeurt — wordt door Amerika het militaire zwaartepunt in Europa nog weer meer verplaatst naar de luchtmachtbases, met name die welke zich bevinden aan de peripherie van het te verdedigen gebied; en van deze peripherie neemt het Iberisch schiereiland een der belangrijkste ruimten in. De Ver. Staten hebben momenteel 4 luchtmachtbases op Spaans grondgebied in aanbouw. Marokko is enigszins een onzekere grootheid geworden. De Ver. Staten ... dan ook o.m. het Spaanse viertal bases met tenminste één wensen uit te breiden. Ook van Spaanse militaire zijde is reeds herhaaldelijk naar voren gebracht, dat de overeenkomsten met de Ver. Staten grondige wijziging behoeven. Hier is het argument, dat door de onvoorzien intense vlucht, die de ontwikkeling van de kernwapentechniek heeft genomen, het Spaans gebied met zijn bases inderdaad weer aanzienlijk aan strategische betekenis heeft gewonnen, maar evenredig daaraan dan ook de geëxponeerdheid van zijn situatie heeft zien toenemen. Hetgeen dienovereenkomstige nieuwe maatregelen vergt ter veiligstelling van de eigen defensie. M.a. w. een veel verder reikend program van modernisatie der Spaanse strijdkrachten dan in 1953 werd voorzien. Tegenover het groter militair risico voor Spanje zou bovendien ook, naar Spaanse zienswijze, compensatie behoren te staan in de vorm van groter economische bijstand, en niet slechts van de zijde der Ver. Staten.

De Spaanse regering acht het o. a. niet meer dan billijk, dat waar Spanje het zijne bijdraagt voor de defensie van West-Europa het ook ten volle profijt mag trekken van de West-Europese economische organisaties en de daardoor geboden voordelen en faciliteiten. Maar dit is een hoofdstuk apart.

THOR HEYERDAHL was even in Nederland

V. l. n. r.: mevrouw Heyerdahl, de 17-jarige Thor Jr., die de expeditie als bemanningslid heeft meegemaakt, Thor Heyerdahl Sr. en de kleine Annette. De hele familie Heyerdahl is betrokken bij de onderzoekingen in Polynesië.

(Van een correspondent in Nederland)

Thor Heyerdahl is even op Schiphol geweest. Onlangs kwam hij, samen met zijn vrouw Yvonne en hun 3-jarig dochtertje Annette, aan boord van een SAS-vliegtuig aan uit New York en drie kwartier later gingen zij weer door naar Kopenhagen, waar Heyerdahl een internationaal congres van deskundigen op het gebied van Amerikaanse anthropologie bijwoont. Natuurlijk is hij nog vol van de ontdekkingen, die hij op zijn jongste expeditie naar Polynesië heeft gedaan. Het meest sensationeel vindt hij zelf de ontdekking van de ruïnes van het versterkte dorp Morongo Utah op het eiland Rapa-iti (ten zuid-oosten van Tahiti) en verder de geheime grotten op Roggeveens Paaseiland. In die grotten heeft hij massa's steensculpturen van voorouders en kleine goden gevonden, die de oorspronkelijke bevolking daar heeft verborgen. Twaalfhonderd van die kleine beeldjes zijn nu aan boord van de omgebouwde Groenlandtreiler „Christian Bjelland" op weg van Panama naar Oslo.

Thor Heyerdahl heeft met de Chileense regering een contract gesloten, dat alle beeldjes, die zijn expeditie heeft opgegraven, naar Oslo mogen worden gebracht voor wetenschappelijk onderzoek. Zodra dat onderzoek is voltooid, maken deskundigen van de Chileense regering uit, welke exemplaren naar Chili moeten worden teruggestuurd. Heyerdahl verwacht niet, dat Chili alles terug zal vragen.

Het is niet eenvoudig om de bezigheden van Heyerdahl op bevredigende wijze te omschrijven. Ontdekkingsreiziger is hij niet helemaal en voor zijn activiteit als anthropoloog is hij eigenlijk niet direct opgeleid. Van huis uit is hij zoöloog en als zodanig is hij ook twintig jaar geleden voor het eerst naar Polynesië gegaan. Daar „zwaaide hij om" naar de anthropologie.

Zijn grote naam maakte hij met de Kon-Tiki-expeditie, toen hij de praktische mogelijkheid aantoonde van zijn theorie, dat de Polynesische eilanden al heel lang geleden tot het migratie-gebied van de primitieve bevolking van het Zuidamerikaanse vasteland heeft behoord. De nieuwe expeditie, waarvan hij nu juist is teruggekeerd, heeft die theorie bevestigd.

Op het Paaseiland zijn eigenlijk nooit serieuze opgravingen verricht. Zo kende men tot dusver alleen de merkwaardige heupbeelden, ongeveer zeshonderd in getal en allemaal van hetzelfde type. Heyerdahls expeditie heeft nu twaalf nieuwe beelden aan het licht gebracht, die van een afwijkend type zijn en die veel meer lijken op soortgelijke sculpturen op het Amerikaanse vasteland.

De jongste expeditie is Heyerdahls eigen privé-onderneming. In totaal namen 25 personen er aan deel, ook zijn vrouw en de kleine Annette. Zes archeologen (drie Amerikanen, een Noor, een Chileen en een Fransman) kregen elk een deel van het Paaseiland toegewezen en daar gaven zij leiding aan de opgravingen. De conclusies, waartoe zij kwamen, over de drie afzonderlijke cultuurperioden en over het tijdvak, waarin de voornaamste migraties zich hebben afgespeeld, zijn reeds in de pers vermeld.

Heyerdahl geeft er nu nog de conclusie bij, dat de hele expeditie nogal wat geld gekost heeft. Om weer aan wat contante middelen te komen, gaat hij nu twee boeken schrijven: één in samenwerking met de archeologen en één met een wat meer populair relaas. Bovendien heeft hij ter plaatse een kleurenfilm opgenomen, die geschikt zal worden gemaakt voor commerciële projectie.

Het gebeurde in Nederland...

Een vliegtuigwinkel in Arnhem = We moeten de lucht in — Even duur als een auto

(Van een medewerker in Nederland)

De Arnhemse winkelstand is verrijkt met een vliegtuigwinkel, de eerste in Nederland. Een leuke attractieve zaak ergens op een hoek in de drukste aller Arnhemse straten, de Steenstraat. De brede wanden zijn tot aan het plafond bedekt met foto's van meer dan een meter hoogte. Voor de etalage staan de hele dag door kijkers, vooral knapen natuurlijk, die er niet genoeg van krijgen, het ranke éénpersoons Turbulent Volksvliegtuigje te bekijken en te bepraten. Het toestelletje kost *f* 8000 en is dus maar weinig duurder dan een Volkswagen. Er zijn in deze vreemde winkel ook tweepersoonstoestelletjes te koop; die heten Condor en zijn *f* 10.000 duurder. De toestellen worden geconstrueerd door ir. Roger Druine te Parijs, maar een handig knutselaar zou ze ook zelf kunnen maken, zo ongeveer in 800 werkuren. In dat geval kost de Turbulent ongeveer *f* 5000 en de Condor ongeveer *f* 10.000. De verkoop van deze toestelletjes is in handen van de N.V. Peja Producten te Arnhem.

* * *

De Condor biedt plaats aan twee personen, die knus naast elkaar zitten; hét toestel voor zakenmensen, zei de directeur. De Condor bevat een 65 pk Continental motor. De spanwijdte is 6.30 m, de lengte 6.90 m, de hoogte 2.40 m, het leeggewicht bedraagt 300 kg, het vlieggewicht 500 kg. Het toestel kan een kruissnelheid van 160 km per uur ontwikkelen en een maximum snelheid van 200 km.

De éénpersoons Turbulent heeft een 30 pk Volkswagenmotor met liggende cylinders. De spanwijdte is 6.55 m, de lengte 5.30 m, de hoogte 1.52 m, het leeggewicht slechts 155 kg en het vlieggewicht 260 kg. Het toestel kan een kruissnelheid halen van 120 km per uur en een maximum snelheid van 165 km.

Zowel de Turbulent als de Condor vliegen op gewone autobenzine. Bij kruissnelheid is het verbruik ongeveer 8 liter per uur. Gevaarlijk zijn de toestelletjes niet, want ze zijn zó geconstrueerd, dat ook bij geringe snelheid de luchtstroming over de vleugels wordt geleid. Men kan dus net zo langzaam vliegen als men wil. Het toestel is daardoor ook geschikt voor lesmachine.

„Het wordt op de weg niet meer te houden. We moeten de lucht in. Dat kan met een degelijk toestelletje, dat niet duurder is dan een auto en daarom propageren wij het particuliere vliegtuig", zei ons de vliegtuigwinkelier.

* * *

De moderne zakenman van allure zal in de naaste toekomst zonder twijfel zijn toevlucht nemen tot het particuliere vliegtuig, meent men in Arnhem. In Noord- en Zuid-Amerika is dat trouwens al jaren het geval. Zelfs grote boeren houden er hun eigen vliegtuigen op na. Wanneer Nederlandse zakenlieden tot aanschaffing van een eigen toestel overgaan, zullen er start- en landingsterreintjes moeten komen. Hoewel Nederland volgebouwd raakt zal er bij elke stad van enige betekenis nog wel zo'n terreintje van ongeveer 400 m in het vierkant te vinden zijn.

Het grootste voordeel van deze vliegtuigjes is - afgezien van de verkeersveiligheid en het veel rustiger reizen - natuurlijk, dat men met één enkele tussenlanding geheel Europa kan bereizen. Met de Turbulent b.v. vliegt men voor *f* 150 - nota bene inclusief kosten van onderhoud, afschrijving en stalling - van Arnhem naar Milaan. Met de Condor zou dat *f* 275 kosten. Ze hebben echter nog andere grote voordelen. Wie zijn brevet gehaald heeft kan dit alleen maar behouden als hij minimaal drie uren per maand in de lucht zit. Dat kost echter *f* 30 à *f* 35 per uur, bijkomende kosten niet meegerekend. Met een eigen toestel zou dat op een tientje komen en bovendien is men gemakkelijker geneigd zijn vliegkunde te onderhouden.

NEDERL. honkbalspelers worden centraal getraind voor „Global World Series" in Milwaukee

Amsterdam. — Op een persconferentie in Amsterdam heeft de voorzitter van de Koninklijke Honkbalbond, de heer D. Beets, medegedeeld, dat voor de wedstrijden om de Global World Series, die van 7 tot en met 12 september as. in Milwaukee gehouden zullen worden, en waaraan Nederland na het behalen van het Europees kampioenschap, zal deelnemen, opnieuw een centrale training zal worden gehouden. Deze training geschiedt op het Schoten-terrein te Haarlem.

Het staat nog niet vast welke spelers de reis naar de Verenigde Staten zullen meemaken. De K.N.H.B. heeft nog steeds geen officiële uitnodiging ontvangen en men weet dus ook nog niet hoeveel spelers met kan meenemen. Vast staat, dat coach Keulemans en de bestuursleden D. Beets en P. J. Tau naar Milwaukee zullen gaan.

Over de kansen van Nederland in dit toernooi, waarin behalve Nederland, Canada, Colombia, Hawaii, Japan, Mexico, Porto Rico en de Verenigde Staten uitkomen, zeide de heer Beets: „De grootste optimist zal wel niet denken aan een eerste plaats. Wij hopen een redelijk resultaat te bereiken."

De heer Beets deelde voorts mede, dat de in New York wonende Nederlandse journalist Albert Balink thans het initiatief heeft genomen om Keulemans en Hogenbos deel te laten nemen aan de coach-training, die elk voorjaar in de Verenigde Staten wordt gehouden. Zoals bekend zijn enkele jaren geleden door bemiddeling van de heer Balink de spelers, Jole, Hannie Urbanus en Kan Smidt in de gelegenheid gesteld de training van de New York Giants bij te wonen.

Tenslotte zeide de heer Bees, dat Nederland, mochten in 1957 Europese kampioenschappen in Madrid worden gehouden, hetgeen nog niet vast staat, wegens financiële redenen daaraan niet zal deelnemen.

De Mijnramp in Marcinelle, BELGIE

Angstige spanning onder de Belgische mijnbevolking. Overal staan groepjes mensen de verschrikkelijke ramp te bespreken.

Het vraagstuk van de Olievoorziening van W.-Europa

Londen. — Naar vernomen wordt, houdt men zich in kringen van de oliemaatschappijen te Londen ernstig bezig met het vraagstuk der olievoorziening van West-Europa. Men gaat te werk, alsof een crisis in de olievoorziening wordt verwacht, en de grote maatschappijen werken aan een plan, dat in geval van een crisis in de onmiddellijke toekomst uitvoerbaar is.

De grote lijnen van het plan zijn ter voorkoming van een sterke stijging der prijzen vloeibare brandstoffen en olie uit het Midden Oosten via de Kaap te vervoeren met tankschepen van 40.000 ton of meer. Aldus kan ongeveer de helft van de 75 miljoen ton olie, die normaal door het Suezkanaal gaan, zonder buitensporige stijging van de vrachtkosten naar Europa worden gebracht. De andere helft zou uit Amerika en wel voornamelijk uit het gebied van de Caraibische Zee moeten komen.

Men schat dat de produktie van ruwe olie in de Verenigde Staten, Mexico en het gebied van de Caraibische Zee in geval van nood met 30% verhoogd kan worden. Mocht de noodzaak ontstaan om circa 40 miljoen ton olie uit Amerika tel aten komen, dan zou het ontstane scheepsruimte vraagstuk opgelost kunnen worden door de verbouwing van bepaalde vrachtschepen in tankschepen en het beschikbaarbaar stellen van een deel van de Amerikaanse vlootreserve. Er zou echter een deviezenvraagstuk opgelost moeten worden, hetgeen alleen mogelijk is door overeenkomsten tussen de regeringen der betrokken landen.

Het wordt mogelijk geacht, dat de noodzaak zou ontstaan van rantsoenering der olieprodukten, althans gedurende een periode, en van overschakeling op nieuwe voorzienings- en aanvoermogelijkheden.

Moskou. — Tijdens athletiekwedstrijden te Moskou bleven drie Russinnen bij de 80 meter horden beneden de 11 seconden. De winnares Nina Vinogradova liet 10,7 sec afdrukken. Zij bleef 0,1 sec. beneden het officiele wereldrecord van Galina Ermolenko. Op 29 juli van dit jaar liep Zenta Gastl (Duitsland) al 10,6 sec. welke prestatie nog niet als record is erkend. De Tweede plaats was voor Maria Golubichnaja, die evenals Galkina Bystrova 10,8 sec. maakte.

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

25—31. „Torge de Deen!" roept Eric uit, als hij de beweginglozе gestalte herkend, en meteen merkt hij op, dat de moordenaar zich ditmaal de tijd gegund heeft om de pijl uit de wonde te trekken. Er is geen spoor van het wapen te verkennen.

„Wat deed die man hier alleen", mompelt Eric, terwijl hij zorgvuldig de sporen in het zand onderzoekt. Hij moet de anderen in de steek gelaten hebben en te paard hier teruggekomen zijn. De afdrukken zijn duidelijk genoeg! Maar waarom? En waar is het paard?"

Dan buigt hij zich dieper over de zandige bodem en er trekt een rimpel tussen zijn ogen. Drie paar voetsporen merkt hij in zichzelf op.

„Wat deden ze hier? Deze hier moeten van Torge geweest zijn, maar die andere? Zouden de moordenaars dan mét hun tweeën geweest zijn en meteen bekruipt hem de gedachten aan Erwin, die alleen met Wolf door het bos dwaalt...... door het bos, waarin ook de moordenaars zich vermoedelijk een schuilplaats hebben gezocht.

„Ik moet achter hen aan", mompelt hij. Maar ineens wordt zijn aandacht getrokken door nieuwe sporen. Hier moet iemand gevallen zijn, stelt hij vast, terwijl hij de verse afdruk in het zand onderzoekt, en zijn makker heeft hem weggesleept. Hij volgt het brede sleepspoor en op de plaats, waar het eindigd, ziet hij opnieuw een duidelijke afdruk van paardenhoeven......

Dan kost het de Noorman weinig moeite vast te stellen, wat er gebeurd is. Een van de mannen moet gewond geraakt zijn en is door de ander naar het paard gesleept en daar opgetild.

Samen zijn zij weggereden en om gebeurlijke achtervolgers het spoor bijster te doen worden, heeft de ene het paard een eind weg door de beek, die daar vlak langs komt, gestuurd. Vandaar zijn de twee mannen verder het bos ingetrokken...... Opnieuw slaat de angst Eric om het hart. Wat zal er gebeuren, wanneer die kerels het pad van zijn zoon kruisen? Ik moet hem inhalen. Tot elke prijs moet ik hem vinden", mompelt Eric, terwijl hij peinzend naar het lichaam staart. Even aarzelt hij. Ten slotte is de vermoorde een van zijn gasten. Maar op dit ogenblik kan hij toch niets meer voor die man doen, terwijl zijn zoon.......

Opeens doet een ontdekking zijn gedachten afbreken. Het lijkt een driehoekig steentje, dat daar tussen het gras schittert, doch als Eric het opraapt staart hij verbijsterd naar de stenen pijlpunt in zijn handen......

Ook een ander slachtoffer is vermoord door een pijl met een stenen punt. En de enige, die dergelijke pijlen gebruikt, is Axel! Opnieuw leidt het spoor naar de jonge boogschutter.......

Eisenhowers „running mate"

Sinds enige weken vormt de Republikeinse candidatuur voor het Amerikaanse presidentschap geen probleem meer. Op 10 juli heeft Eisenhower immers duidelijk te kennen geven, dat hij zich opnieuw beschikbaar stelt voor de hoogste functie in het land. De hele Republikeinse partij heeft dit besluit van de president gejuicht, want zonder Eisenhower als „lijsttrekker" zouden de Republikeinen in november onmogelijk de overwinning kunnen behalen. Nu staan de kansen er goed voor, want „Ike" is niet alom in Amerika een grote populariteit.

Als dus over eind van deze maand in San Francisco de Republikeinse Conventie begint, levert de keus van een candidaat voor het presidentschap geen enkele moeilijkheid op. Met de aanwijzing van een candidaat voor het vice-presidentschap is echter niet zo eenvoudig gesteld.

In het Amerikaanse politieke jargon heet de candidaat voor het vice-presidentschap: de „running mate" van de candidaat voor het presidentschap. In de verkiezingscampagne van 1952 was een 39-jarige senator uit Californië, Richard Nixon, Eisenhowers „running mate". Eisenhower was zeerste ingenomen met deze partner in de wedloop naar het Witte Huis. Nixon had een wonderlijk snelle politieke carrière gemaakt. Reeds op jarige leeftijd was hij lid geworden van het Huis van Afgevaardigden en nog geen vier jaar later zetelde hij in de Senaat. Nixon heeft indertijd naam gemaakt in het geruchtmakende proces tegen de hoge ambtenaar van het State Department Alger Hiss, die van ondergrondse activiteiten en meineed beschuldigd werd. Door toedoen van Nixon, die lid was van de commissie voor anti-Amerikaanse activiteiten van het Huis van Afgevaardigden, werd Hiss tenslotte veroordeeld.

Nixon is inmiddels als vice-president sterk op de voorgrond getreden, vooral gedurende de eerste ziekte van Eisenhower. Herhaaldelijk heeft hij bij afwezigheid van de president het voorzitterschap bekleedt van de kabinetszittingen. Maar terwijl Eisenhower alom gerespecteerd wordt — ook door hen die critiek op zijn beleid hebben — heeft Nixon zich vele vijanden gemaakt. In het Democratische kamp is de huidige vice-president bijzonder impopulair. Hij wordt er beschouwd als een reactionaire figuur. En inderdaad behoort Nixon tot de uiterst rechtse vleugel van de toch al rechtse Republikeinse partij. De leider van de Democraten, Adlai Stevenson, heeft Nixon eens een „white-collar McCarthy" genoemd, naar aanleiding van Nixons geestelijke verwantschap met de beruchte senator uit Wisconsin.

Ook in het Republikeinse kamp bestaat er geen onverdeeld enthousiasme over het beleid van de vice-president. Er zijn nogal wat Republikeinen, die hopen dat Eisenhower zich straks op de conventie in San Francisco gedwongen zal zien een andere „running mate" te kiezen dan Richard Nixon. Het standpunt van deze Republikeinen wordt aardig geïllustreerd door een rijmpje dat momenteel in Washington de ronde doet:

„We do not like thee, Mr. Nixon,
The reason why we cannot fix on,
But this we say with deep conviction:
We hope you're not the guy Ike picks ..."

Onder die Republikeinen, die Nixon niet opnieuw tot vice-president gekozen zouden willen zien, is ook de huidige minister van Ontwapening, Harold Stassen. Stassen heeft deze week een opschudding verwekt in het Republikeinse kamp door in het openbaar te verklaren dat niet Nixon, maar de gouverneur van de staat Massachusetts, Christian A. Herter, Eisenhowers „running mate" zou moeten zijn.

Stassen heeft verscheidene redenen voor zijn standpunt: 1) De combinatie Eisenhower—Herter zou volgens een door Stassen ingesteld onderzoek, ongeveer 6 procent meer stemmen kunnen krijgen dan de combinatie Eisenhower—Nixon. Dit stemmenverschil zou beslissend kunnen zijn voor een Republikeinse overwinning. 2) Nixon zou niet populair zijn bij Amerika's bondgenoten. 3) Vooral onder de jeugdige en onder de meer ontwikkelde Republikeinen voelt men veel meer voor Herter dan voor Nixon en de 61-jarige gouverneur van Massachusetts heeft een veel grotere politieke ervaring dan de 43-jarige vice-president. (Herter is indertijd zijn carrière als diplomaat begonnen).

Het voorstel van Stassen kan door Eisenhower niet genegeerd worden. Persoonlijk schijnt de president persoonlijk nog steeds tijd de voorkeur te geven aan Nixon. De officiële voorzitter van de Republikeinse partij, Leonard Hall, heeft iswaar onmiddellijk op Stassens verklaring gereageerd met de bewering dat Nixon ongetwijfeld opnieuw Eisenhowers partner zou zijn, maar in feite zal dit pas op de Republikeinse conventie worden uitgemaakt. Herter is er trouwens niet slechter op geworden door zijn van bescheidenheid getuigende verklaring, dat hij zelf aan Nixon de voorkeur geeft.

Als Eisenhower herkozen wordt, is het — gezien zijn twijfelachtige gezondheid — van het grootste belang wie er vice-president wordt. Als de president komt te overlijden wordt hij immers, volgens de Amerikaanse grondwet, automatisch door de vice-president opgevolgd.

Sportnieuws

Moskou. — Het Russische herenteam bestaande uit Georgy Kuvaldin, Vladimir Struzhanov, Vladimir ...kin en Lev Balandin, heeft het wereldrecord 4x100 meter wisselestafette verbeterd en gebracht op 4 min. 14,8 seconden. Het wereldrecord stond op naam van Japan met 4 min. 15,7 sec. Uiteraard betekent de verbetering ook een nieuw Europees record, waarvan Hongarije houder was met 4 min. 18,1 sec.

New York. — De 43-jarige ex-wereldkampioen zwaargewicht Jersey Joe Walcott heeft zijn training hervat om een nieuwe bokscarrière op te bouwen. Het is evenwel de vraag of hij ooit in de Amerikaanse ring zal verschijnen. In de meeste staten mag hij in verband met zijn leeftijd niet meer boksen.

Moskou. — De Russische ... Vassili Kutznetsov verbeterde het Europese record tienkamp en bracht het op 7.728 punten.

Diner van ROTARIANS besluit huldigingsfeesten van best geslaagde SCHOLIEREN

Oranjestad. — „Alle goede dingen bestaan uit drieën", moeten de best geslaagde leerlingen van de MULO, HBS, ATS en LVS wel hebben gedacht, toen velen hunner gisteravond voor de derde maal in nauwelijks een week tijd werden gehuldigd.

Wel werd het een heel feestelijk besluit van de serie huldigingen, daar de Rotary-club gisteravond in Trocadero aan de leerlingen, hun ouders en schoolhoofden een diner aanbood. Onder de gasten zagen wij Gedeputeerde E. O. Petrona, en het wnd. hoofd van de afd. Onderwijszaken, de Heer Poppe, verder de schoolhoofden Cosme Yrausquin (Julianaschool), Hoekstra (Abraham de Veerschool) Dumaine, namens het St. Dominicuscollege), Frère Laurentius (Augustinus college), Amelink (Arubaanse Technische School) en Meskill (Lago Vocational School).

Van de ouders waren op dit feestdiner aanwezig de dames Butchel en Finley, en de Heren Baptist, Gibbs en Zambrano.

Uit handen van voorzitter J. Dickmyer, die werd geassisteerd door secretaris Harold Oduber en de Heer J. Beaujon van de onderwijscommissie van de Rotarians mochten de volgende leerlingen een oorkonde met geschenk in ontvangst nemen.

Jeanette de Veer van de Julianaschool, die ons vertelde na de vacantie naar de Verenigde Staten te gaan om in Florida aan een College verder te studeren.

Muriel Finley van de Abraham de Veerschool, die hoopt gelegenheid te krijgen in Holland voor verpleegster te leren.

Harold Baptist, van het St. Dominicuscollege, die na de vakantie de HBS van het Dominicus College gaat volgen.

Frederic Gibbs van het St. Augustinus college, die werk zoekt, liefst op een laboratorium en zich dan in vrije tijd verder te bekwamen.

Unice Butche, die (helaas, zei ze..) nog te jong is om al naar Holland te gaan voor een verpleegstersopleiding, maar die alvast hier in het ziekenhuis ervaring gaat op doen, in de hoop later een kansje voor Holland te krijgen.

Mario Croes en **Arturo Thijssen** van de Lago Vocational School, die als prijs van de Lago voor een welgeslaagde studie een jaar mogen studeren aan de technische school in Allantown in de Ver. Staten.

Pascual Zambrano van de Arubaanse Technische School, die straks de lessen van de nieuwe Uitgebreide Technische School gaat volgen.

Lidia de Lange van het St. Filomenacollege was helaas verhinderd. Haar prijs werd door de Eerw. Frère Laurentius in ontvangst genomen.

Gastspreker was gisteravond de Heer Hoekstra, die onder het motto „Youth comes but one in a Lifetime", de jongelui op het hart bond die eenmalige kans te grijpen en op een verstandige manier te gebruiken. Spreker zag wel enig gevaar in de veelvuldige huldigingen van de leerlingen en maande hen aan zichzelf niet te overschatten, maar slechts dankbaar te zijn voor het feit dat zij dit eerste gedeelte van hun opleiding met zoveel succes hebben besloten.

De Heer Hoekstra wees op Rotary secretaris Harold Oduber, die enige jaren geleden ook tot de „best geslaagden" behoorde. Dank zij zijn doorzettingsvermogen en vastbeslotenheid, behoort hij thans tot de jongeren die een belangrijk aandeel hebben in de verdere ontwikkeling van ons eiland.

De Heer Hoekstra sprak verder zijn voldoening over het feit dat de onderwijzers bij deze huldigingen niet worden vergeten. De belangstelling van het publiek betekent voor de onderwijzers een morele steun bij het verrichten van hun vaak moeilijke arbeid.

Uw huldiging en onze bijeenkomst gaan voorbij, besloot spreker, maar de prachtige belangstelling van Rotary voor het onderwijs en de opvoeding blijft bestaan en zal ook in de toekomst zegenrijk blijven werken.

Een zeer vooraanstaand Rotarian, Lago's President-Directeur Odis Mingus gaf de jeugd tenslotte ook een persoonlijke boodschap mee. De Heer Mingus zeide onder meer, dat een goede ontwikkeling gewoonlijk als eerste resultaat geeft een beter salaris en royaler levensomstandigheden. U zult echter spoedig merken, aldus de Heer Mingus, dat dit alles niet het voornaamste is. Het voornaamste voor een ontwikkeld mens is, dat zijn leven geestelijk veel rijker inhoud krijgt.

Het is ieders taak en verplichting er voor te zorgen dat zijn algemene ontwikkeling zich voortdurend uitbreidt.

Nog meer beurzen

Rotarian G. G. A. Nouell deelde tenslotte mede, dat hij van de rector van de Universiteit van Marcaibo het aanbod heeft gekregen tot het verlenen van volledige studiebeurzen aan Antilliaanse jongelui voor een opleiding aan deze universiteit in Civil-engineering en Petroleum engineering.

Dit aanbod houdt geen verband met de aanbieding van de Venzolaanse regering tot het verstrekken van studiebeurzen voor een middelbare schoolopleiding.

De Heer Nouell meende dat deze studiebeurzen in Maracaibo tenminste twee grote voordelen bieden en wel: 1e. dat Antilliaanse jongelui meestal liever dichterbij huis studeren en dan dus niet naar Nederland behoeven te gaan en 2e. dat een met succes volbrengen van de vierjarige studie betekent dat de afgestudeerden vrijwel automatisch uitstekende posities krijgen bij de grote oliemaatschappijen die in en rondom Maracaibo werken.

De Heer Nouell stelde voor dat de Arubaanse Rotarians zo spoedig mogelijk deze studie gelegenheid in brede kring bekend maken en een soort „sponsorship" aanvaarden. Rotary zou dan een zekere verantwoordelijkheid voor deze studenten moeten aanvaarden.

Dit voorstel van de Heer Nouel zal door Rotary nader worden bekeken, in het bijzonder ten aanzien van een onderzoek naar het al of niet aansluiten van de Antilliaanse middelbare schoolopleiding op een Venezolaanse universiteit.

Er heerste gisteravond op dit, voor de leerlingen ware galadiner, een bijzonder genoegelijke stemming, die nog verhoogd werd door de bekende zanglust der Rotarians, die ook op dit gebied, onder leiding van de Heer Jose Silverberg, gisteren geducht van zich lieten horen.

Ds. BAART neemt afscheid

Oranjestad. — Dinsdag 28 augustus verlaat de Weleerw. heer Ds W. Baart, voorganger van de Protestantse gemeente van Oranjestad, het eiland.

Ds Baars gaat met periodiek Europees verlof, zeer waarschijnlijk zal hij daarna niet meer naar ons eiland terugkeren. Het ligt in de bedoeling van de scheidende predikant vrijdag a.s. afscheid te nemen van bestuur en leden van het Protestants jeugdcomité, terwijl zondag a.s. in de kerk van Oranjestad van de gemeente afscheid wordt genomen.

Onfortuinlijke inbreker

Oranjestad. — In de nacht van zondag op maandag heeft een nog onbekende jongeman een poging tot inbraak gedaan te Sint Nicolaas. Hij wilde zich door over een muur te klimmen toegang verschaffen tot een winkel. Op het moment echter dat hij boven op het muurtje zat stortte dit in. Hij werd ten dele door de stenen bedolven en op zijn hulpgeroep kwam een tweede onbekende hem te hulp. De beide heren gingen er als hazewinden van door. De Politie stelt een onderzoek in.

Tawa Yrausquin met korte vakantie op Antillen

Oranjestad. — De heer Tawa Yrausquin, schoonzoon van Z. E. de gevolmachtigd Minister in Nederland, de heer W. F. M. Lampe, vertoeft voor een korte vakantie op de Antillen. De heer Tawa Yrousquin studeert in Nederland aan de luchtvaartschool en gebruikt zijn vakantie voor het maken van een aantal oriëntatievluchten met de KLM. Hij vloog gedurende drie weken in Europa en was thans in de gelegenheid een tripje te maken naar de Antillen, Zondag keert hij, na bij zijn ouders te hebben gelogeerd terug naar Nederland.

Oranjestad houdt sloepenrol

Oranjestad. — Hedenmorgen hield men aan boord van het ms. Oranjestad, voor het personeel een uitgebreide „sloepenrol" oefening, terwijl het schip in de haven van Oranjestad gemeerd lag. — Het interessant gebeuren trok nog al de aandacht.

EHBO-cursus te Sint Nicolaas begint morgen

Oranjestad. — De cursus EHBO. voor belangstellenden in Sint Nicolaas begint morgen, woensdag 22 augustus De lessen worden eenmaal per week gegeven, telkens in de politiecantine. De Eerste hulp cursus in Oranjestad was al eerder gestart. Zij wordt thans gegeven in lokaal 32 van het St. Dominicus college aan de La Sallestraat te Oranjestad.

Balletavond in Bolivariana

Oranjestad. — Als datum voor het optreden van balletdanseres Coby van der Hoeven is thans gesteld 24 augustus. Het optreden vindt plaats onder auspicien van de Arubaanse Kunstkring, in het gebouw van de Sociedad Bolivariana. Danseres van der Hoeven wordt aan de piano begeleid door Arnold Juda.

Ro Hermelijn op Aruba

Oranjestad. — Voor een korte vakantie vertoeft op ons eiland de heer Ro Hermelijn, bestuurslid van Spes Patriae in Suriname. De heer Hermelijn, die ook een bezoek aan Curaçao bracht, zocht hier contact met bestuursleden van de afdelingen Curaçao en Aruba van Spes Patriae in de hoop het contact tussen de drie zusterverenigingen nauwer aan te halen.

Arubaans Sport Commentaar

Voetbal

De spanning in de voetbal competitie is Zaterdagavond nog vergroot door de overwining van de vertegenwoordigers van onze olie stad op de (slecht spelende) mannen van Trappers. Het wordt aan de top van de voetbaladder een steeds groter gedrang tussen St. Nicolaas, R.C.A. Dakota en La Fama. Voor vanavond wacht ons thans een belangrijke wedstrijd en wel die van de leeuwen van Hollandia, tegen de geel-zwarten van Dakota. Hollandia krijgt dan een kans Dakota te verdringen van het topenplaatje. Dakota daareentegen krijgt bij een overwinning een totaal van zeven competitiepunten en plaatst zich daarmee vrij zeker in de finalistenklasse.

Het gaat Aruba Juniors dit seizoen slecht, maar dat betekent nog niet dat het team is uitgespeeld. Ook Aruba Juniors kan in de laatste competitiewedstrijden, met wat goede wil en een beetje geluk nog voor de nodige verrasingen zorgen.

Boksen

Uit Demarara arriveerde hier gisteren per KLM James Ramsey, een vier en twintig jarige bokser, die uitkomt onder de naam Kid Gavilan Jr. Promotor Johan Stefanie wil Ramsey binnenkort in de Swingster Square Garden laten uitkomen tegen Battling Siki en het laat zich aanzien dat dit een mooie partij kan worden. Beide boksers willen vooruit en vooral Battling Siki wordt gezien als een ernstige candidaat voor de middengewichtstitel. Siki wist destijds op fantastische wijze te winnen van Ismael Espana, de grote hoop van Venezuela. Ramsey vertelde ons, dat hij in Trinidad nog niet heeft gebokst, maar wel heeft hij verleden jaar van de Surinaamse bokser Sno gewonnen en wel in de tweede ronde met K.O. Zijn landgenoot Bonny Garraway, die we ons hier nog herinneren wegens zijn zware wedstrijd tegen Sugar Boy Nando, verloor van Ramsey op punten.

Ramsey hoopt later eens kans te krijgen om naar Engeland te gaan..

Intussen gaat een Antillaans bokser naar Caracas. Dat werd ons meegedeeld door Julian Hellmund, de trainer van onze kampioen Sugar Boy Nando.

Nando komt daar uit tegen Raul Tovar. De wedstrijd staat aangekondigd voor 27 Augustus. Het is niet voor het eerst dat Nando naar het zuiderbuurland gaat. Al eerder bokste hij er tegen Ismael Ispana, tegen wie hij toen in acht ronden met T.K.O. het loodje moest leggen. Nando zal dus zijn best beentje voor moeten zetten om zich te rehabiliteren.

Ook Kid McCoy heeft een uitnodiging voor Venezuela en wel voor hetzelfde boksprogramma. Voor McCoy betekent dit een mooi kans om naam te maken in de bokswereld. We wensen beide boksers en hun begeleider, de Heer Helmund veel succes.

Politie versloeg bevolking

Oranjestad. - In de tweede ronde van het hersengymnastiekprogramma, georganiseerd door Voz di Aruba versloegen de politiemannen van Oranjestad gisteren het team van Burgelijke stand en bevolking met 17-9 Volgende week bestrijden elkaar de teams van KLM en van de handel te Oranjestad

---

Warschau. — Polen heeft een vermindering van zijn strijdkrachten met 50.000 man bekendgemaakt. In september vorig jaar werd het leger met 47.000 man ingekrompen. Als reden wordt opgegeven, dat Polen een bijdrage tot de ontwapening wil leveren en zijn economie verder wil ontwikkelen.

Toelichting op intrekken van Amerik. reisbelasting

Oranjestad. - Van de Voorlichtings dienst ontvingen wij een afschrift van een communiqué dat door de Caribbean Tourist Association te New York werd uitgegeven in verband met het afschaffen in de Verenigde Staten van de tien procent reisbelasting welke tot dusver gold voor reisbiljetten die in Amerika werden gekocht voor het Caraibisch gebied.

In het communique wordt gememoreerd hoe de Caraibische touristen organisatie (een onderafdeling van de Carib. Commisie) met succes heeft deelgenomen aan de actie welke aan dit intrekken van de belasting voorafging.

De C.T.A. legde vooral de nadruk op het feit dat het onredelijk was, dat de reisbelasting, die in de oorlogsjaren werd ingesteld met het doel het reizen te beperken, al veel eerder werd ingetrokken voor reizen naar Europa en Zuid Amerika, maar niet voor het Caraibisch gebied.

C.T.A. hoopt dat deze vermindering van reiskosten het reizen naar het Caraibisch gebied verder zal stimuleren.

Wij tekenen hierbij aan, dat zoals elke zaak, ook het intrekking van reisbelasting twee kanten heeft. De merkwaardige bepaling van de wet, dat de reisbelasting verviel, zodra een touristenreis (cruise) tenminste een Zuid Amerikaanse haven aanliep, had tot gevolg dat de grote cruises gewoonlijk de dichtsbijzijnde Zuid Amerikaanse opzochten, t.w. La Guayra in Venezuela, waardoor de Cruise schepen steeds prettig dicht bij de Antillen kwamen en mede hierdoor veelal de Nederlandse Antillen in het vaarschema opnamen. Dit belastingtechnisch voordeel komt thans voor de Antillen te vervallen.

Argentinie geeft exploitatie van olievelden in particuliere handen

Buenos Aires. — Als zelfstandige onderneming is in Argentinië opgericht de Yacemientos Petrifileros Fiscales, die een monopolie heeft voor de exploitatie van de Argentijnse olievelden. Tot dusverre was deze maatschappij een staatsbedrijf.

Naar van de zijde van de regering is medegedeeld zal het ontwikkelingsplan dat door de maatschappij zal worden uitgevoerd het mogelijk maken dat binnen korte tijd Argentinië aan zijn behoeften aan vloeibare brandstoffen uit eigen produktie zal kunnen voorzien. Hierdoor zal jaarlijks $ 95 miljoen worden bespaard op de invoer van olieprodukten.

Het programma voorziet voornamelijk in de aanleg van buisleidingen, die het mogelijk zullen maken de huidige produktiecapaciteit met 60% uit te breiden.

Het ontwikkelingsprogramma beoogt de Argentijnse olieproduktie te verdubbelen en de Argentijnse regering verwacht dat dit doel tegen het midden van 1959 zal worden bereikt.

Nederlands succes te Edinburg

Edinburg. — internationale atletiekwedstrijden te Edinburg heeft de Nederlandse Hannie Roenhof een fraai succes gebracht. Zij werd eerste op de 220 yards in de tijd van 26,4 sec. Bovendien werd zij tweede op de 100 yards in de tijd van 11.5 sec. Op de 880 yards werd de Nederlander De Kroon zesde.

New Yorkse Beurs

New York. — De gedrukte stemming op de NY-beurs van de laatste tijd hield gisteren ook aan en wel bij beperkte omzetten. Voorzichtigheid overheerste daar men zowel de binnenlandse als de internationale politieke ontwikkelingen wenste af te wachten. Van invloed was voorts de verwachting in sommige kringen van een verdere verhoging van de rentevoet. De markt sloot gedrukt met goed verdeelde verliezen merendeels van één dollar of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1131; hoger 216; lager 703; onveranderd 212. Aandelenomzet 1.770.000; obligatieomzet $ 4.050.000.

Amer. Tel and Tel 183
Anaconda Comp. 82 1/2
Bethlehem Steel. 163 3/4
Dupont de Nemours 212 1/2
Gen. Electric 61 7/8
Gen. Motors 46 5/8
Intern. Tel and Tel 32 3/8
Kon. Petr. Mij 103 7/8
Shell Oil 93 1/2
Standard Oil of N. Y. 57 3/8
U.S. Steel 63 1/4
Canadian Pacific 36 1/8
Intern. Nickel 107 1/8

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen 791 1/2
Unilever cert. v. aand. 410 1/8
Philipsaandelen 289
Philips pref. 176 1/4
AKU aandelen 256 1/4
Ned. Scheepv. Unie aand. 173
KNSM aandelen 169 1/8
KPM aandelen 165 1/2
Ned. Handel Mij cert. 194 3/4
Nat. Handelsbank aand. 191
Escomptobank aand. 195
HVA aandelen 107
Amsterdam Rubber aand. 83 1/8
Ver. Deli Mijen. n.g.
Aniem Nat. Bezit. n.g.
3% dollar oblig. Ned. '47 93 3/4
3% Nederl. '47 (obl.) 71
Holland-Am. Lijn aand. 198
Walvisvaart aand. 72 1/4
Amsterdamse Bank aand. 245 3/4
Holl. Bank Unie cert. 238 3/4
Billiton 2e rubriek 250
Billiton 1e rubriek n.g.
Overzeese Gas Mij. 162
Borsumij aand. n.g.
Lindeteves aand. n.g.
Royal Dutch Am. S. in $ 69.00 bieden
Rott. Bank aand. 217 3/4
Curacaose Handel Mij. 200
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit. 321

De guldensbeleggingen waren merendeels aarzelend prijshoudend en er kwamen geen grote transfacties tot stand. De internationalen noteerden over de gehele linie zwakker onder leiding van Kon. Olie, die 16 punten verloor uit sympathie met Wall Street. Scheepvaart bewoog zich eveneens op lager niveau waarbij verliezen van 2 punten de overhand hadden. De kultuurfondsen bleven onveranderd. De koersgem.

Petroleum 291.98
Industrie 167.96
Scheepvaart 170.52
Banken 147.79
Ind. fondsen 112.62
Algemeen 217.25.

Generaal Gruenther vertrekt

Washington. — Generaal Alfred Gruenther, NAVO-bevelhebber in Europa, heeft in Washington bekendgemaakt, dat hij op 20 november zijn functie zal overdragen aan generaal Lauris Norstad.

Propaganda-bijeenkomst van „WIE EEGIE SANIE" druk bezocht

Suffisantdorp. — Op uitnodiging van het Bestuur van de Surinaamse vereniging „Wie Eegie Sanie", woonden wij een propaganda-bijeenkomst bij in het cultuurcentrum van Suffisantdorp. De bijeenkomst was druk bezocht en bedoeld om „Wie Eegie Sanie" nieuw leven in te blazen. Ingeleid door de heer P. Nieuwendam, secretaris van de vereniging, opende de voorzitter, de heer J. Felter, de bijeenkomst met een Surinaams gedicht.

Dit gedicht luidde:

Kon sdon, dienetie,
die netie fadon,
na wie mofo-doro
mi ptjien, wan swietie
wientie de wai de woenwoen

Vervolgens zette spreker het doel van de vereniging uiteen, die in Nederland in 1950 door de heer mr E. Bruma tezamen met enkele andere Surinamers werd opgericht. In juni 1953 vond onder leiding van de heer H. J. Promes, een aftakking van „Wie Eegie Sanie" op Curaçao plaats. Promes werd naar Aruba overgeplaatst, alwaar hij eveneens de vereniging propageerde en met goed gevolg. Zijn plaats werd op Curaçao overgenomen door de tegenwoordige voorzitter. Ook in Suriname heeft „Wie Eegie Sanie" onder het volk, vooral de jongeren weerklank gevonden. Zij wordt aldaar geleid door de heer mr Bruma.

Over het ontstaan, het doel en de strekking van „Wie Eegie Sanie" schrijft „De Koerier", orgaan van de werkcommissie Vereniging „Ons Suriname":

Er is een tijd in Suriname geweest, dat het eenvoudig niet paste om Surinaams te spreken. Bij een beschaafd mens hoorde dat niet; men behoorde Nederlands te spreken. Dat onbeschaafde taaltje was misschien wel geschikt voor de lagere volksklasse, voor gebruik op de markt of op straat, maar verder moest men er niet mee aankomen. Het werd zelfs als een heel verstandige daad beschouwd, wanneer ouders hun kinderen zoveel mogelijk verboden deze taal te spreken. Het zg. algemeen beschaafd Nederlands moest de taal zijn, waarmede de Surinaamse jeugd zou worden opgevoed. Zowel op de scholen als in de huisgezinnen van die Surinamers, die door het westen waren beinvloed, werd alles gedaan om het Surinaams dood te drukken. De kultuurpolitiek van de regering was er op gericht, alles wat er aan eigens in het Surinaamse volk bestond te verdringen en in plaats daarvan Europese (in dit geval Nederlandse) kultuurelementen te brengen. Daardoor is inderdaad ook jarenlang de ontwikkeling van een eigen kultuur, die een nationaal karakter zou dragen, tegengehouden, maar zijn, tegelijkertijd, de verhoudingen geschapen, die later tot de stichting van de vereniging „Wie Eegie Sanie" aanleiding zouden geven.

Tezamen met enkele Surinamers richtte mr E. Bruma in 1950, na heftige debatten, deze vereniging op, die de aandacht van de verantwoordelijke personen wilde vestigen op deze verhoudingen, die onder het Surinaamse volk reeds reacties begonnen op te roepen. Reeds de heer Koenders had met zijn Srananneties op de bestaande situatie de aandacht gevestigd. Zoals het met alle nieuwe dingen gaat, werd ook de vereniging onder scherp vuur genomen en beschuldigde men deze ervan een vijandige daad jegens Holland en de Hollandse kultuur voor te bereiden. Omdat de vereniging deze beschuldigingen niet belangrijk genoeg achtte en er geen behoefte aan voelde ze te weerleggen, hoorde de buitenwereld van de vereniging niet veel. Nu zij echter naar buiten treedt en haar deuren gedeeltelijk opendoet, lijkt het dienstig, het een en ander te vertellen over onze doelstellingen en ons werkterrein, omdat zij daardoor de juiste sfeer scheppen voor het werk, dat zij van plan is te verrichten.

„Wie Eegie Sanie" is een kulturele vereniging, die ernaar streeft Suriname een eigen kultuur te geven. De bestaande situatie in de kultuursector van de Surinaamse gemeenschap acht zij onbevredigend en onverantwoord.

De kultuurpolitiek van de huidige regering verschilt slechts weinig van die van de vroegere Nederlandse. „Wie Eegie Eanie" wil datgene, dat het Surinaamse volk toebehoort, behouden en veredelen, omdat zij weet, dat een volk dat de binding met de eigen waarden mist, een volk op drift is. In de kolonialistische periode, waarin superioriteitswaan allerlei valse ideeën schiep, was het volkomen normaal de Europese kultuur als de enige zalig makende te beschouwen. Maar nu in vele gekleurde landen de kulturele revoluties bevestigd hebben, wat men in wetenschappelijke kringen in Europa reeds wist, nl. dat superioriteit van de Europese kultuur een dwaalbegrip is, nu zou het misdadig zijn, wanneer men in Suriname op die weg zou voortgaan. Wanneer dit zo gezegd wordt, zal men allicht menen, dat het in de bedoeling ligt, de strijd aan te binden tegen de Nederlandse kultuur in Suriname. Dit is echer niet zo. De Vereniging strijdt niet „tegen" iets, maar „voor" iets. Zij richt zich niet tegen de over-waardering van de Nederlandse kultuur, maar streeft ernaar de Surinamers te leren hun eigen kultuur naar waarde te schatten. Daardoor zullen zij vanzelf de Nederlandse kultuur als vreemde kultuur erkennen, waarmede zij wel bevruchtend kontakt willen hebben. „Wie Eegie Sanie" tracht haar doel te bereiken door:

1. het organiseren van taal-cursussen in het Surinaams, waar het lezen en schrijven van de Surinaamse taal geleerd wordt. In verband hiermede tracht zij ook te komen tot een spellingseenheid.
2. Er is reeds een ontwikkelingscursus opgericht voor Surinaamse werkstudenten in Nederland. In het Surinaams worden lessen gegeven op verschillend gebied.
3. Voorts spoort de Vereniging op en centraliseert voor zover mogelijk de kulturele uitingen in het Surinaams (proza en poëzie, oude boeken en handschriften), terwijl zij de leden aanspoort om in het Surinaams te schrijven.

Uit dit alles is duidelijk, dat er op het kulturele veld onder de Surinamers nogal wat gebeurt, zowel in Nederland, Suriname als op de Antillen.

Op de bijeenkomst voerden behalve de heren van het bestuur ook enkele toehoorders het woord, daar zij hun sympathie wilden betuigen en werd een spontane collecte gehouden om de vereniging de eerste stoot te geven. Met het zingen van het laatste couplet van het Surinaamse Volkslied in de Surinaamse taal werd deze bijeenkomst besloten.

Het Bestuur van de vereniging is als volgt samengesteld: J. Felter voorzitter, P. Nieuwendam secretaris, R. Schmid penningmeester, H. Bos, E. Ritgers, R. L. de Witt en C. Austen commissarissen. Wij wensen „Wie Eegi eSanie" succes toe in haar streven en hopen meer van haar werkzaamheden te vernemen.

Achttienjarige mijnwerker redde zich en kameraden het leven

„Waar zijn de anderen?"

Hasselt. - In het blad Het Belang van Limburg is een relaas verschenen van de ramp te Marcinelle. Het werd uitgebracht door Alfons Vandeplas, een achttienjarigemijnwerker uit Roeselaar, èèn van de zes, die uit de mijn werden gered.

Alfons Vandeplas was aan het werk, toen hij plotseling een scherpe geur rook. Rook verspreidde zich in de galerij. Toen hij opstond om zijn opzichter hiervan in kennis te stellen, kwam er een dichte rook uit de galerij die naar verdieping 715 leidt. Alles werd erdoor in duisternis gehuld. Slechts de mijnlampen verspreidden nog een flauw licht.

Een van de mijnwerkers zei: "Jongens we moeten hieruit, want ze gaan ons hier levend roken".

Hierop drong de opzichter naar voren: "Allemaal naar 765. De jonge mijnwerker aarzelde. "Naar 765, dat is nog 50 meter dieper. Dan liever geprobeerd de schacht te bereiken op 715," zo dacht hij. Na een korte weifeling kroop de opzichter vooruit naar 765. Een vijftiental mijnwerkers volgde hem. De jonge mijnwerker en een vriend bleven alleen achter. Zij begrepen, dat het nu ernst begon te worden en dat het om hun leven ging. Met een kolenwagentje ramden zij een deur. Steeds dichter werd de rook en steengeruis begon rondom hen neer te vallen.

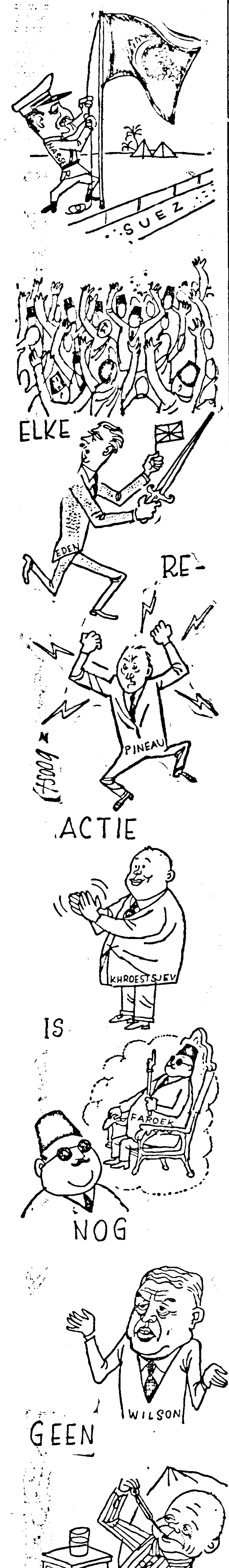
De beide mannen hadden hun zakdoeken in een plas water gedrenkt en deze voor de mond en de neus gebonden. Maar de rook prikkelt hen in de keel.

Op de deur die zij net achter zich hebben gesloten, wordt hevig gebonsd. Zij keren op hun schreden terug, trekken uit alle macht aan de deur, die bezwijkt, en een mijnwerker, met door de vlammen verbrande benen, valt in hun armen. Zij richten hem overeind en begeven zich opnieuw naar de schacht: een afstand van ongeveer 300 meter. De jonge mijnwerker waggelt Hij zou willen roepen, maar de rook brandt hem in de keel.

Vijfmaal valt hij op zijn knieën. Uitgeput en ontmoedigd wil hij zich gewonnen geven maar telkens richten zijn twee kameraden hem weder overeind en tenslotte zijn zij bij de schacht. Maar waar is de liftkooi? Boven en beneden hen, een zwart gat zonder bodem. En de regen van stenen wordt hoe langer hoe dichter. Met vereende krachten gooien zij een wagentje om en gaan er onder liggen, dicht bij de grond de mond bij de schacht. Zij kunnen ademen, de lucht is warm, maar rookvrij en zij hebben te drinken. Rondom verstommen de geluiden, hun vermoeide ogen sluiten zich en zij vallen in slaap.

Omstreeks vier uur 's namiddags hebben de redders hen gevonden en naar boven gebracht, levend. Zij drukken elkaar de hand, met tranen in de ogen. "En de anderen?" Geen antwoord. "Waar zijn de anderen?" Zij begrijpen.

AMIGOE-FILM

Baseball-wedstrijd tussen Rijksgenoten

„ANTILLANOS" laten Hagenaars achterstand in zege omzetten

Winstpunt: eensgezindheid onder Antilliaanse sporters

door Jules de Palm

Toen in de pers bekend werd gemaakt, dat er een honkbal-wedstrijd zou zijn tussen een ploeg gevormd uit verschillende spelers van Haagse verenigingen en de Antillianen, hebben een paar studenten een reis naar Loosduinen ondernomen in de stellige verwachting Ruben Philips c.s. te kunnen toejuichen. Het bleek echter, geenszins tot hun teleurstelling, dat ze hun stembanden stuk konden schreeuwen om hun collega's — een negental studerenden in Nederland — aan te moedigen en de aanwezigen een idee te geven van de sfeer, die er bij base-ball-wedstrijden in de Antillen heerst. Een sfeer, die onontbeerlijk is bij base-ball en die het spel aantrekkelijker maakt.

Honkbal is in Nederland niet populair. Het zal er waarschijnlijk nooit in kunnen slagen om een serieuze concurrent te worden voor voetbal, maar de belangstelling is groeiende mede door het Europees kampioenschap, dat het Nederlandse team onlangs in Italië behaalde. Veel zal er afhangen van de wijze, waarop het bestuur van de honkbalbond deze sport in de toekomst zal propageren. Hiervoor is natuurlijk geld nodig. Hoe deze bond geldmiddelen bij elkaar denkt te krijgen door een entreeprijs van zegge en schrijve veertig Nederlandse centen, zal voor iedereen wel een raadsel zijn! „Ik krijg geen waar voor mijn geld", zuchtte een van de omstanders desondanks. Het is niet aan te nemen, dat dit op het spelpeil sloeg, want toen stonden de „Antillanos" — zo heet deze vereniging, die in statu nascendi verkeert — met 2-0 voor, dank zij een home-run van de sterk spelende Eric Nahar en een prachtige hit van Harms. Deze twee lijken op het eerste gezicht een paar jongens waarvan „Antillanos" veel plezier zal beleven. Nadat de Haagse combinatie gelijk had gemaakt, liepen de Antillianen uit tot 7-2 door voortreffelijk spel, dat aanleiding gaf tot uitbundige taferelen onder de Antilliaanse supporters en daverend applaus onder de aanwezigen, die toch hun favorieten voor een nederlaag zagen, die onontkoombaar scheen. De pitcher Bram Booi had verdienstelijk werk verricht en werd om onbegrijpelijke redenen vervangen door Eric Nahar.

Dit bleek een keerpunt. Men ging slordiger spelen, een tikje bravourig, een tikje te zelfverzekerd en zelfs een tikje slordig. ' Als pitcher was Nahar stellig de mindere van Booi maar zelfs toen de stand 7-5 was, zag men letterlijk en figuurlijk geen wolkje aan de lucht. In de „dug-out" lagen de spelers prinsheerlijk in het gras te rollen en alleen de ijverige Harms gaf zich de moeite zijn collega, die de eerste honk had bereikt, vakkundig te „coachen". Bij de laatste „inning" werden de bordjes verhangen: Den Haag leidde met 8—7!!

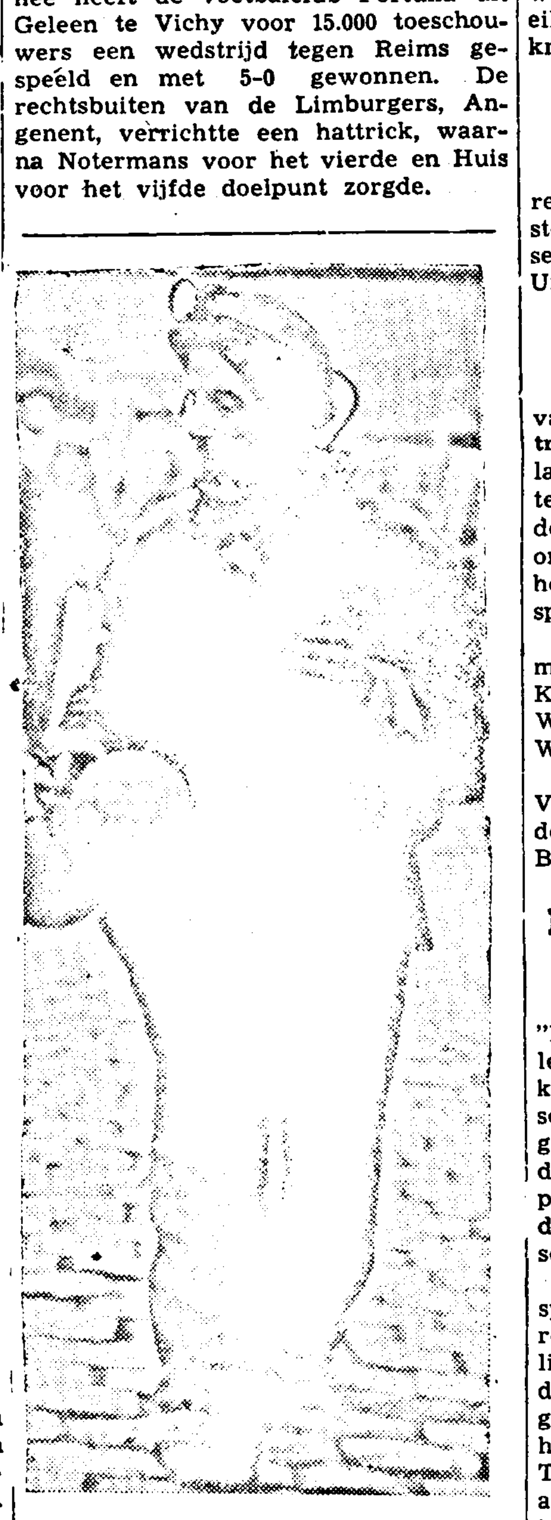
Zelden zal het terrein van de vereniging „Celeritas" zoveel lawaai gehoord hebben door zo weinigen: de supporters van „Antillanos" begonnen aan de „psychological touch". Er zijn mensen, die hieraan niet geloven maar het bleek overduidelijk, dat de kleine conferenties tussen de spelers, de inblazingen van Bram Booi, die als Leo Durocher opereerde en het oorverdovend gebrul invloed uitoefenden op de overigens voortreffelijke pitcher Koos Verhoeven van de vereniging „Storks". Het scheelde een haartje.... Het heeft niet mogen baten! „Antillanos" werd dus met een nederlaag van 8-7 naar huis gestuurd terwijl de stand toch 7-2 is geweest in het nadeel van de Hagenaars. De nederlaag is volkomen verdiend: de Hagenaars hebben niet gewonnen door beter spel maar door verregaande, betreurenswaardige blunders van de Antillianen, die de huid van de beer verkocht hadden voordat hij geschoten was.

Bij deze nederlaag is er echter een grote overwinning, waarop „Antillanos" trots mag zijn: de grote sportiviteit en een kameraadschappelijkheid en eensgezindheid, die men bij verliezende Antilliaanse ploegen zelden of nooit aantreft.

Men is meestal gauw geneigd elkaar verwijten en schimpscheuten naar het hoofd te slingeren. Bij „Antillianos" niets van dit alles en dat is op zichzelf een felicitatie waard. Met serieuze training, met een goede coach en de geest, die nu onder deze jongens heerst, kan „Antillanos" wanneer zij eenmaal een bestuur heeft een bijzondere good-will kweken. Het was nu al opmerkelijk hoe de aanwezigen Harms, die lid is van „Storks" vriendschappelijk en joviaal tegemoet traden. Over de voordelen van de sport behoeft niet meer geschreven te worden; de voordelen van een „Antillanos", die in competitie verband kan uitkomen, zullen ook voor een ieder duidelijk zijn! Het is werkelijk te hopen, dat deze jongens de kans krijgen te tonen wat zij waard zijn. Steun uit de Antillen — ja, financiële steun — zal zeer welkom zijn.

Fortuna won van Reims

Geleen. — Op zijn buitenlandse toernee heeft de voetbalclub Fortuna uit Geleen te Vichy voor 15.000 toeschouwers een wedstrijd tegen Reims gespeeld en met 5-0 gewonnen. De rechtsbuiten van de Limburgers, Angenent, verrichtte een hattrick, waarna Notermans voor het vierde en Huis voor het vijfde doelpunt zorgde.

Een lid van de reddingsploeg brengt ballons met luchtmonsters van de 907-meter verdieping naar de laboratoriumwagen, alwaar deze worden onderzocht.

Finale P.S.V.-kampioenwedstrijden

Willemstad. — In het afgelopen weekend werden de laatste wedstrijden van de PSV-kampioenschappen verspeeld op de banen te Mundo Nobo. Er bestond grote belangstelling voor. In de wedstrijd voor het damesdubbelspel, waren het de dames Kion/Hoffman die tegen Nijboer/Blom uitkwamen. De wedstrijd is een spannende en het aanzien waard geweest. De dames bekampten elkaar ook hevig. Het was te zien dat de dames Nijboer/Blom het er op gezet hadden deze wedstrijd te winnen en wonnen de eerste set met 6-4. In de tweede set waren de dames Nijboer/Blom beter en wonnen makkelijk met 6-0. Na afloop van de wedstrijd nam voorzitter Nijboer van de PSV het woord en met welgekozen woorden dankte hij alle leden voor hun deelname en sportief verloop van deze wedstrijden. Hij releveerde daarbij hoe goed PSV was uitgekomen bij de verenigingskampioenschappen alsook bij de laatste Curaçaosche kampioenschappen waarbij zijn dank uitging naar de leden Kion, /Blom en mevr. Nijboer, die goede resultaten hebben bereikt. Met een hartelijk woord tot de winnaars reikte hij de mooie bekers uit, waarna een langdurige applaus volgde. De winnars zijn: Kampioen heren enkelspel: J. Kion; herendubbel: Blom/Ververs; Dames enkel: mevr. Nijboer; dames dubbel: mevr. Nijboer/mevr. Blom; gemengd dubbelspel: mevr. Nijboer/hr. Blom.

Onze hartelijke gelukwensen.

Tenniskampioenschappen

's Gravenhage. — In het tornooi om de nationale tenniskampioenschappen van Nederland versloeg mevrouw Roos-Van der Wal in de finale dames enkelspel mevrouw Van der Storm-Hermsen met 6-0, 6-2.

S.D.L. Dames van Curaçao bezochten Aruba

Willemstad. - Onder leiding van de heer W. Grep, bracht het dames basket-ball-team van S.D.L., gedurende het afgelopen weekend een bezoek aan Aruba, waar het de gast was van "Roi Club".

Op zaterdagavond vond een sportontmoeting plaats met het dames-team van "Club Caribe" en wel op het terrein van "Club Caribe". De S.D.L. dame toonden zich in het eerste kwartier van de wedstrijd ietswat nerveus, doch door de vriendelijke omgeving herkregen zij het vertrouwen weer. Met de stand 8-3 eindigde de ontmoeting voor Curacao. Van de wedstrijd kan worden gezegd, dat het aan aantrekkelijkheid wat te wensen overliet, doch aan sportiviteit uitblonk. Na de wedstrijd werden de S.D.L.-dames door het Bestuur van "Caribe" in hun club onthaald, waarbij de onzen van de spreekwoordelijke hartelijkheid, gastvrijheid en vriendelijkheid van de Arubaan konden getuigen. Later op de avond werd in de "Rio Club" gedanst op de tonen van "Kawina" muziek.

Zondagavond vond de tweede ontmoeting plaats tegen de dames van "Rio Club". Ook deze ontmoeting won "S.D.L."op overtuigende wijze; het werd een klinkende overwining van 20-3. De uitslag geeft het goede spel van de "Rio"-dames, die zich tenvolle hebben gegeven om de overwinning op hun naam te boeken, niet goed weer doch het was enthousiasme, dat het van beter spel won. Na de wedstrijd werd beter spel won. Na de wedstrijd werdn beide teams door het bestuur van "Rio Club" op een koele drank onthaald, bij welke gelegenheid de dames van "Rio" en "S.D.L." volop de gelegenheid hadden om de reeds jarenlang bestaande vriendschapsbanden tussen beide clubs nauwer aan te halen. Met genoegen kunnen de S.D.L. dames terug zien op een welgeslaagde sportief weekend, doorgebracht op het zustereiland Aruba, waar vriendelijkheid de kroon spant.

Engelse League

Londen. - De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden voor de eerste divisie van de Engelse League tussen Preston Northend en Manchester United luidt 1-3.

Kandidaten Oranje-team

Amsterdam. — De keuzecommissie van de KNVB heeft voor de centrale training voor de wedstrijden Zwitserland — Nederland, die op 15 september te Lausanne wordt gespeeld, en Nederland b — Zwitserland b, welke ontmoeting de volgende dag te Arnhem wordt gehouden, de volgende spelers uitgenodigd:

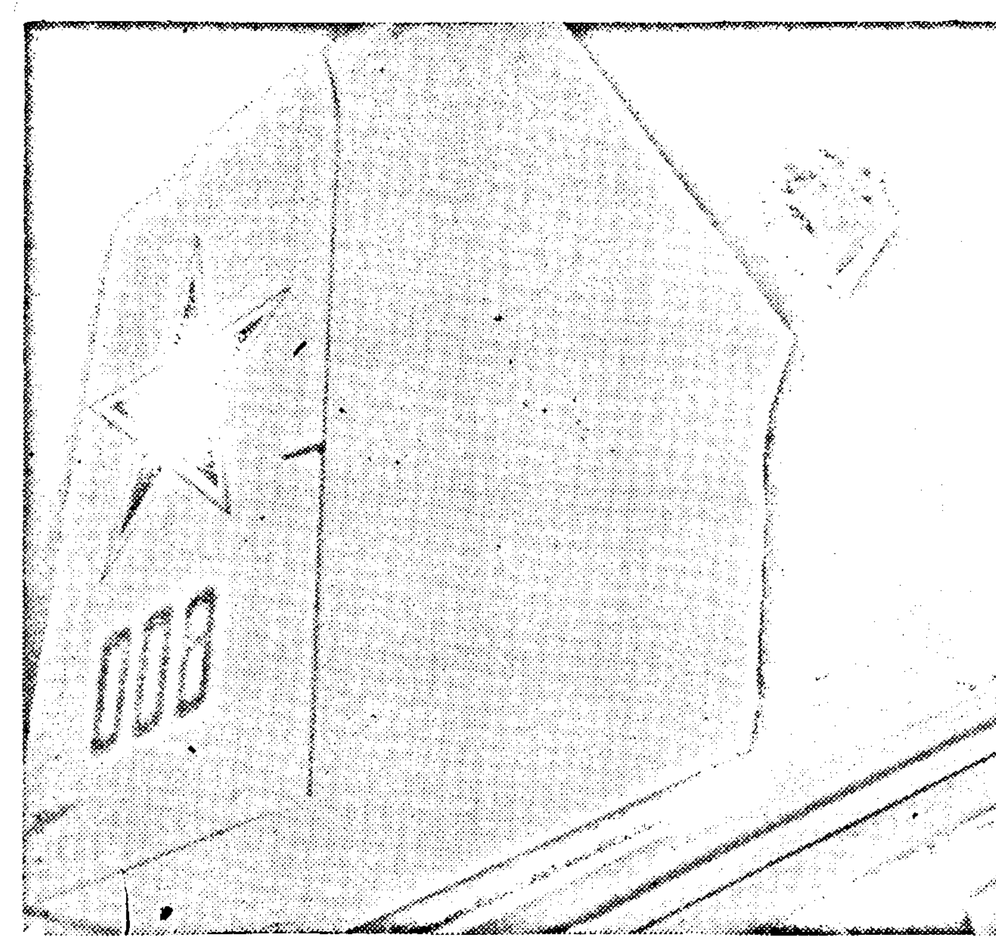
Voor de A-ploeg: De Munck, Landman, Wiersma, Kuys, Van der Hart, Kerkum, Klaassens, Notermans, De Wit, Bosselaar, Koopal, Van Melis, Wilkes, Moulijn, Schaap en Schouten.

Voor de B-ploeg Cox, Feyt, Boskamp, Van Bun, Smeets, Timmermans, Van der Linden, Rutten, Schenkel, Clavan, Bisschops, Carlier en Brusselers.

Bevelwisseling in het Russische leger

Parijs. — Blijkens een bericht in "Rode Ster", het orgaan van het Rode leger, staan de Russische landstrijdkrachten thans onder bevel van maarschaalk Rodion Malinofski. Zijn voorganger was maarschalk Iwan Konief, die 5 mei 1955 benoemd werd tot opperbevelhebber van de strijdkrachten der landen, die het verdrag van Warschau ondertekenden.

De 57-jarige maarschalk Malinovsky speelde een belangrijke rol in de wereldoorlog. Hij bracht in 1942 voor Stalingrad een zware nederlaag toe aan de troepen van Von Manstein. In het grote Russische tegenoffensief verdreef hij de Duitse troepen uit Roemenië en Tsjechoslowakije. Sinds 1945 stond hij aan het hoofd der Russische troepen in het Verre Oosten. Hij speelde een belangrijke rol bij de uitbreiding van het militair potentieel der Noordkoreanen en Chinezen. Malinovski is sinds 1926 lid van de communistische partij.

De „Daily Mail" schrijft, dat de Russische minister van buitenlandse zaken, Sjepilof, als de „pin up boy" op de Londense conferentie, hard op weg is aller harten te veroveren door zijn glimlach en beminnelijkheid, hij onophoudelijk ten toon spreidt. Het verschil met Molotof, zoals deze op eerdere conferenties optrad is wel groot, meent het blad, maar „ook tijgers glimlachen wel eens", voegt het er aan toe. „Wij wachten af". Op de foto ziet men Sjepilof (links) het vliegtuig verlaten, dat hem naar de Britse hoofdstad bracht. Achter hem Jacob Malik, de Russische ambassadeur in Engeland.

Vijf oliemaatschappijen krijgen nieuwe Concessies in Venezuela

Amsterdam. — Van de Hollandse Bank Unie is vernomen dat blijkens door haar kantoor te Caracas ontvangen, berichten voor het eerst na 1945 door de regering van Venezuela weer olieconcessies zijn verleend, en wel aan vijf maatschappijen voor nieuwe terreinen in het gebied van het Meer van Maracaibo.

Deze concessies zijn verleend aan de Superior Oil Company; aan de Menegrande Oil Company; aan de Shell groep; aan de Venezoalan Leaseholds en aan de Venezuelan-American Independent Oil Producers.

De hoogste prijs voor de concessies werd betaald door de Superior Oil Co.

De speciale voorwaarden zijn dat ten eerste de exploitatiebelasting 16 2/3% over de waarde van de geproduceerde olie zal zijn en ten tweede is bepaald dat 15% van de gewonnen ruwe olie in Venezuela zal moeten worden geraffineerd, met dien verstande dat een extra belasting van 8½ verschuldigd zal zijn indien de raffinage plaats vindt buiten Venezuela of in enig land dat door Venezuela niet beschouwd wordt als te behoren tot haar afzetgebied. De Venezolaanse regering heeft echter de bevoegdheid van de heffing van deze extra belasting afstand te doen.

Een uitzondering vormt de concessie verleend aan de Venezuelan-American Independent Oil Producers, welke bepaalt dat 30% van de produktie van ruwe olie in Venezuela moet worden geraffineerd.

Kinderverlamming in Nederland

Delft. — Het aantal gevallen van kinderverlamming te Delft is opnieuw gestegen. Het bedraagt thans 52. In de week van 29 juli tot en met 4 augustus zijn in Nederland drie gevallen van paratyfus-b, 75 gevallen van roodvonk, 5 gevallen van difteritis, 140 gevallen van kinderverlamming met verlammingsverschijnselen en 44 gevallen zonder verlammingsverschijnselen geconstateerd.

's Gravenhage. — De centrale training van de Nederlandse elftalclub zal voorlopig worden verzorgd door de Oostenrijker Wudy Mueller, de trainer van Willem II uit Tilburg. De training vindt plaats te Boxtel. De spelers voor de B-ploeg worden op het Vitesse-terrein te Arnhem door Joseph Gruber, de trainer van die club geoefend.

De verantwoordelijkheid van de Surinaamse Statenleden

Het voorbeeld, waaraan de „gewone man" zich spiegelt

In het Surinaamse dagblad „De Tijd" werd dezer dagen in de rubriek „Vandaag" een artikel gepubliceerd over „De taak van een Statenlid".

„De Tijd" schrijft o.a. het volgende:

In elk land hebben de parlementsleden stuk voor stuk naast de verantwoordelijkheid die zij aan de dag moeten leggen voor het wetgevend werk ook een taak van opvoeding van het volk. Immers een parlementslid is en behoort steeds te zijn een leider van het volk; die het volk op de juiste weg moet leiden. Hij moet een voorbeeld zijn van fatsoen, eerlijkheid, objectiviteit, integriteit en onkreukbaarheid. ...

Een voorbeeld, dat de doorsnee eenvoudige Surinaamse burger broodnodig heeft en gaarne wil zien om zich daaraan te kunnen spiegelen.

Vandaag willen wij gaarne het voorbeeld, dat door onze statenleden in het parlement en daarbuiten gegeven wordt, onder de loupe nemen.

Excepties zijn de Statenleden, die hun taak volkomen begrijpen.

Buiten deze excepties vallen dan de Statenleden die hun verantwoordelijke taak van leiderschap niet begrijpen of willen begrijpen.

En het zijn deze statenleden die verantwoordelijk moeten worden gesteld voor de daden van het volk wanneer het gaat om politiek.

Vaak, horen wij in de statenzaal schermen met de woorden als: de leiders zijn zich nu bewust van hun verantwoordelijkheid; meer dan ooit.

In de praktijk geven deze statenleden juist het tegenovergestelde te zien. De eenvoudige man en vrouw van de straat worden moedwillig opgehitst om eerbare mannen te molesteren en nog veel meer. Deze mensen worden voorts opzettelijk verkeerd ingelicht om alzo daaruit politieke munt te slaan. Dit alles gebeurt niet zozeer in het openbaar maar op een slinkse wijze.

Dit heeft tot gevolg, dat steeds wrijvingen ontstaan tussen de eenvoudige burgers, die daarvan de dupe worden, terwijl de Statenleden daardoor hun eigen belang gediend zien.

Er wordt op een openbare statenvergadering naar elkaar gegooid met vuil om niet te spreken over het peil waarop de redevoeringen soms staan.

Wanneer wij dit alles meemaken, dan vragen wij ons af, of dit werkelijk de taak is van een volksleider, of vele onder onze statenleden wel berekend zijn voor hun taak en of het niet beter zou zijn dat vele dezer statenleden hun persoonlijk egoisme en hoogmoed lieten varen en elkaar de hand reikten om gemeenschappelijk te werken aan de opbouw van Suriname en om het volk, dat honger lijdt, brood te geven.

Wanneer wij op deze ingeslagen weg voortgaan, dan betekent het, dat Suriname bergafwaarts gaat. Dan zeggen wij met Buiskool: Als dit alles politiek moet heten, dan is politiek één der verschrikkelijkste ziekten waaraan de mensheid lijdt.

Eisenhower vandaag naar conventie Republ. partij

Rassenscheiding op scholen dient te worden beëindigd

San Francisco. — De conventie van de Amerikaanse Republikeinse partij is gisteren in San Francisco, begonnen. Eisenhower, wiens kandidatuur voor het presidenschap door geen enkele republikein op de conventie bestreden wordt, wordt vandaag in San Francisco verwacht. Senator William Knowland, leider van de Republikeinse fractie in de Senaat, riep de Democraten op met de Republikeinen een verenigd front te vormen tegen de Amerikaanse communistische partij, die hij de enige partij van verraad „in ons land" noemde.

De opstellers van het Republikeinse verkiezingsprogramma hebben gisteren het punt der burgerrechten als volgt geformuleerd: De rassenscheiding op de Amerikaanse scholen dient zo spoedig mogelijk te worden beëindigd. De "Noordelijken" hadden een sterkere formulering gewenst doch de "Zuidelijken", mogelijk met de steun van het Witte Huis, wisten dit te verhinderen. Het programmapunt is bijna in dezelfde bewoordingen geformuleerd als de uitspraak van het Hoog Gerechtshof, waarbij de rassenscheiding op de scholen is verboden.

Martin Koekelkoren weer hersteld

Mastricht. — De dirigent van de koninklijke zangvereniging „Mastreechter Staar", Martin Koekelkoren, die op de eerste Pinksterdag door een plotseling opgetreden longkwetsuur in het ziekenhuis moest worden opgenomen, heeft na een verpleging van ongeveer zes weken geheel genezen het ziekenhuis St. Annadal te Maastricht verlaten. Hij zal rust nemen tot september en dan de directie van de „Mastreechter Staar" weer op zich nemen.

Pierre van Hauwe, gast-dirigent van de Mastreechter Staar tijdens de ziekte van Martin Koekelkoren, is als blijk van waardering voor de toewijding waarmee hij de directie van het koor heeft waargenomen, benoemd tot erelid van de zangvereniging.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de kleintjes,
18.00 Pabien,
1830 Nieuws
18.45 En nu.... Tante Aukje.
19.00 Arubaanse Jukebox
19.15 Actualiteiten
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U!
21.00 C. C. C. Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond
22.25 Nieuws
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gev. muziek
18.30 Reclame
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera"
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Praatje door P. Brennecker
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE
17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 The Haunting Hour
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM
17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias (Pap.)
19.15 Musica cu Alfredo de Angeli
19.45 Nieuws
20.00 Musica Norte Americana
20.15 „Frente al Pecado de Ayer"
20.30 Musica
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-crooner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2...
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn t...
....

Personeel Afdeling:
F. W. van Duyvenboode, Varkev...
C. P. I. M, Hotel N.P. tel. 3485
B. g. g. nad. inl. tel.

Materialen Afdeling:
M. K. A. v. Kicken tel: 3799

C.S.M.

Rederij:
C. E. van den Pol tel. 3403

Scheeps agentschap;
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 —
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 —
W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel:

THEATER ASIENTO
1) The case of the two Brothers
2) Stand up and sing
Geen kinderen beneden 18 jaar

Berlijn. — Volgens het socialistische blad "Telegraf", dat te West-Berlijn verschijnt, zijn onlangs in een bos in de omgeving van Angermuende, Brandenburg, acht Poolse vluchtelingen aangehouden, die hadden deelgenomen aan de onlusten te Posen.

Geen pijpleiding door het Midden-Oosten

Londen. — Door welingelichte Engelse en Amerikaanse oliekringen te Londen is maandag meegedeeld, dat de Amerikaanse persberichten over aan de gang zijnde onderhandelingen voor de aanleg van een 1.600 km lange buisleiding door het Midden-Oosten, alle grond missen. Deze olieleiding zou worden aangelegd tussen de Perzische Golf en de Turkse havenstad Iskenderun. Een woordvoerder van de Gulf Oil te Londen verklaarde, dat de berichten alle grond van waarheid missen.